

m i s l i

THOUGHTS

17 MAY 1995

"Žena, vzgojiteljica za mir" dneva miru 1995. (Ilustracija je delo ameriške Slovenke Nancy Bukovnik.)

+ + +

KOT urednik sem moral v času enoumja večkrat slišati besede, ki so bile daleč od resnice: "Vi pa ne ljubite domovine. Zakaj pišete proti njej?" Ob njih me je skoraj oblihljalo, saj mi večje krivice, kot s temi besedami. Skoraj ne bi mogel nihče storiti. Domovina je eno, režim pa drugo! Doma so po vojni lepo oboje vrgli v isti koš, da so lahko obsodili kot protinarodne izdajalce ljudi, ki niso bili za komunistični režim.

Človek bi mislil, da bo v petih letih po padcu komunizma vsaj to krivično enačenje: režim = domovina — pokopano za vselej. Pa še daleč ni. V "TVKanal" je Miša Grčar zabeležila oceno naše sydneyjske učiteljice in urednice SBS radijskih oddaj, Marize Ličen, ter med drugim zapisala, da "niti s premikom ustnic ni pľjunila na svoje prvotno domovanje, kar je bila kar naprej specialistica drugih izseljencev (predvsem tistih iz Argentine) . . ." Torej smo spet tam: Režim je domovina. In ob tem pohvala, ki Marizi ni prav nič v čast, če drži. Če bi vsi delali tako, bi danes Slovenija ne bila samostojna in na poti demokracije. Kdor molči — soglašal pravi pregovor. A zakaj laž o argentinskih rojakih, ki so v najtežjih razmerah prav iz ljubezni do rodne zemlje ohranili mnogo mnogo več kot zgolj slovensko ime?

Da je to zabeležbo objavil tudi naš "Glas Slovenije", ni storil s tem nič manj krivice kot doma "TVKanal". Ponavlja grdo neresnico, četudi jo — brez komentarja — samo citira. Kleveta je, pa naj z objavo laži urednica soglašala ali ne.

Še vedno nam manjka pokončnost, se mi zdi.

— Urednik in upravnik

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poštnina v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

UČIMO SE SLOVENSKO — I. del — Odlična metoda pouka mladine osnovnih šol — Melbournske učiteljice Draga Gelt, Magda Pišotek in Marija Penca — Cena 10 dolarjev. Res koristen dar mladim znancom.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA. I. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL. PART I. Cena 12 dolarjev. Žal je drugi del pošel in nove izdaje najbrž ne bo. Slovenian Research Center of America.

SLOVENSKO SLOVSTVO — BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) — A. L. Ceferin (ed.) — Cena 11 dolarjev.

SLOVENSKE NARODNE PESMI — SLOVENIAN FOLK SONGS — A. L. Ceferin (ed.) — Cena knjižice z audio-kaseto vred 6 dolarjev.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES — V angleščini je napisala slovensko zgodovino Draga Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbournu. Cena 22 dolarjev.

OBRISI DRUŽBENE PREOSNOVE — Knjiga zanimivih esejev Dr. M. Kremžarja (Argentina) o preosnovi družbe. Cena 10 dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM — Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. Zadnjo izdajo v štirih knjigah dobite za ceno 35 dolarjev.

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSKEM, II. del. — Zanimiva študija razvoja dogodkov 1941 — 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos. Cena 27 dolarjev. (Cena za prvi in drugi del skupaj je 40 dolarjev.)

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. — Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh zajetnih knjig skupaj je 40 dolarjev. Samo zadnja knjiga (III. del) je 28 dolarjev.

POLITIKA IN DUHOVNIK — Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika v Angliji Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 3 dolarje.

STO RECEPTOV ŠESTRE NIKOLINE. — Kuharska knjiga o domačih jedeh. — Cena deset dolarjev. /Takoj pošla. Čakamo novo pošiljko./

PISMA MRTVEMU BRATU — Topli spomini na brata — Avtor je duhovnik lazarist Franc Sodja — Cena 12 dolarjev.

PRED VRATI PEKLA — Duhovnik lazarist Franc Sodja opisuje v živo življenje v ljubljanskih zaporih po končani vojni. — Cena 8 dolarjev.

JESENSKO LISTJE — Prva pesniška zbirka adelajdskega pesnika Ivana Burnika — Legiša. Ves dobiček je namenjen ljubljanski otroški bolnišnici. Cena 10 dolarjev.

misli (THOUGHTS) Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) Fr. Basil Valentine, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'Beckett Street, KEW, Vic. 3101 — Naslov: MISLI, P.O.Box 197, KEW, Vic. 3101 + Tel.: (3)853 7787 — Fax (03)853 6176 + Naročnina za leto 1995 je 10.— dolarjev, izven Avstralije 18.— dolarjev, letalsko s posebnim dogovorom + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjenišтво za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 — Tel.: (03)387 8488 — Fax: (03)380 2141

Leto

44

Št.

5

MAJNIK 1995

Razmišljanje ob praznovanju
— Dr. J. Bernik — stran 129

Slovenska obljuba Mariji
— stran 130

Majski spomini
— P. Bazilij — stran 131

O božjem ljudstvu
II. Njegove dolžnosti
— Pismo slov.škofov — stran 133

Ko se je tresla Ljubljana...
— Franc S. Finžgar — stran 135

Žena in slovensko izročilo
— Dr. Zmaga Kumer — stran 137

Središče svetih Cirila in Metoda,
Melbourne — P. Tone — stran 139

Izpod Triiglava — stran 142

Na poti do oltarja — O prvi avstr.
blaženi — P. Valerijan — stran 144

Središče svetega Rafaela, Sydney
— P. Valerijan — stran 146

Majnik 1945 — pesem
— Marjan Jakopič — stran 148

Moje celice — zapiski iz zaporov
— Jožko Kragelj — stran 149

Naše nabirke — stran 149

Razlika med borci in "borci"
— Stane Sedlak — stran 151

Središče svete Družine, Adelaide
— P. Janez — stran 152

Letošnje spominske prireditve
v Sloveniji — stran 153

Z vseh vetrov — stran 154

Kotiček naših mladih — stran 156

Križem avstralske Slovenije
— stran 157

Pa spet nekaj uvoženega iz
Republike Slovenije — stran 160

Razmišljanje ob praznovanju

VSI danes živeči Slovenci moramo najprej biti hvaležni, da je leta 1945 zaveznikom uspelo premagati oba totalitarna režima - fašizem in nacizem. S tem je bil slovenski narod nedvomno rešen uničenja.

Nato želimo izraziti spoštovanje vsem partizanom in drugim protiokupatorskim enotam, ki so se na tak ali drugačen način v **dobri veri** bojevali proti okupatorju za osvoboditev slovenskega naroda.

Prav tako želimo izraziti spoštovanje vsem tistim, ki so se med trojno okupacijo v samoobrambi **uprli nasilju** stalinistične revolucije in so se prav tako bojevali za slovensko demokratično prihodnost brez komunističnega totalitarizma.

Posebno pa se želimo spomniti vseh tistih Slovencev, ki so v času zadnjega pol stoletja vsak na svoj način in po svojem prepričanju **dali življenje** za slovensko domovino, za njeno svobodo in za boljšo prihodnost slovenskega naroda.

Vsi vemo, da konec druge svetovne vojne ni utešil hrepenenja po svobodi slovenskega naroda in družbe. Na to dobro opozarja spominska knjiga, objavljena v Sloveniji ob 30. obletnici osvoboditve z naslovom: "Pričevanja o revolucionarnem in osvobodilnem boju Slovencev". Vidite, **prvi poudarek je na revolucionarnem boju**. Zaradi te, med okupacijo začete revolucije, se je takoj po svetovnem porazu nacističnega režima z vso silo naselil in si Slovenijo podjarmil za desetletja sprva povsem stalinistični komunistični totalitarizem. Vse tragične posledice, od množičnih grobišč svojih nasprotnikov do dolgoletnega preganjanja preživelih, so dobro znane, ali bi vsaj morale biti.

Zavedamo se, da nas Slovence začetek in dolgoletno nadaljevanje te tragedije še danes, po tolikih desetletjih, ločuje do globine našega osebnega, narodnega in državnega bivanja.

Ob vsem pa se moramo zamisliti kot ljudje: Ali niso vsi **padli in umorjeni** - ne glede na to, kje in kaj so bili - vendarle **bili najprej Slovenci**? Ali ta slovenska reka krvi dere res tako globoko, da je ni mogoče ujeti v slovensko narodno in državno strugo ter iz nje črpati slovensko energijo za prihodnost?

Tudi drugi narodi, na primer Španci, Nemci, Argentinci, so šli skozi velike medsebojne in ideološke spopade, a so le našli pot do pomirjenja in narodne edinosti. Državotvorna modrost njihovih oblasti, naravnana na nujnost zedinjenja na bistvenih osnovah njihove državotvornosti, je ustvarjala tak okvir

VSAKO LETO,
 NA PREDVEČER PRAZNIKA
 MARIJE Z BREZIJ,
 KI VARUJE
 SLOVENSKI NAROD
 IN SLOVENSKA IZROČILA
 V SVETU, 23. MAJA,
 BOMO V SVOJIH DOMOVIH
 PRIŽGALI SVEČE,
 PREŽIVELI BOMO VEČER
 V MISLIH NA KRŠČANSKA
 IZROČILA,
 KI SO STOLETJA VODILA
 NAŠ ROD V DOMOVINI,
 OBLIKUJEJO DANES
 NAS V SVETU
 IN PO NAS NARODE,
 MED KATERIMI ŽIVIMO.
 VABIMO VSE SLOVENCE,
 V DOMOVINI
 IN VSE ROJAKE
 SLOVENSKEGA IZROČILA
 PO SVETU,
 DA SE NAM PRIDRUŽIJO!

To je bil sklep slovenske skupi-
 ne na evharističnem kongresu v
 Filadelfiji, ZDA, leta 1976. Od
 takrat se združujemo rojaki
 doma in po svetu na ta "Mari-
 jin večer". Pridruži se nam!
 Narod potrebuje naše molitve!

Bazilika
 Marije
 Pomagaj-
 Kraljice
 Slovencev
 na Brezjah

strpnosti, da je omogočal premostitev razklanosti v teh državah.

Nekdanji režim Republike Slovenije v Jugoslaviji se je že pred desetletji več kot spraval z nekdanjimi zunanjimi sovražniki, Nemci, Italijani in Madžari. Tudi drugi narodi, ki so v spopadu druge svetovne vojne stali v krvi na nasprotnih straneh vojnih jarkov, so zmogli doseči med seboj mir, sožitje, enakost in sodelovanje. Ta slovenski režim, ki je imel v rokah vse vzvode oblasti in moči, pa ni našel načina in volje, da bi omogočil svojim nasprotnikom enakost pred državo in zakonom.

Videti je, da nekdanji, tako imenovani "domači sovražnik", še danes ni osvobojen slovenskega apartheida. Slovenskemu, še bolj pa tujemu zgodovinarju je že danes na dlani, pa naj si jemlje podatke iz demokratičnih ali komunističnih virov, kdaj in zakaj - ali točneje - čemu se je pričelo partizanstvo. Dejstvo, da mnogi partizani od vsega začetka tega niso uvideli, je tragično, je vir premnogih osebnih tragedij in trpljenje za ves narod, a je neizogibno.

Pred dilemo, ali nazaj na jug ali pa brez močne nacionalne identitete v Evropo, se danes postavlja dejstvo, da brez razčiščene preteklosti ne bomo tukaj obstali. Vsakomur, ki poleg slovenskega priimka nosi v sebi tudi resnično zavest vrednote slovenstva, se mora ob taki priložnosti upreti vsako ponovno manipuliranje s partizanstvom in domobranstvom.

V skrbi za slovensko prihodnost smo prepričani, da tak razdor med Slovenci razkraja dušo in telo naroda in države. Zato mislimo, da bi moralo majsko praznovanje konca druge svetovne vojne biti vseslovensko in pravno. Sprava med državljani je absolutna nujnost za bodočnost samostojne slovenske države. Če ne sedaj, kdaj? Nikoli?

DR. JOŽE BERNIK,
 predsednik Svetovnega Slovenskega Kongresa

/Iz njegovega pisma častnemu odboru za obeležje 50. obletnice druge svetovne vojne in zmage nad fašizmom in nacizmom./

MAJNIK je zame že vsa leta bivanja izven rodne domovine mesec spominov. Letos - ob praznovanju petdesetletnice konca druge svetovne vojne - pa bodo ti še posebej zaživeli. Čas zaceli vse rane, pravi pregovor, a popolnoma z njim ne soglašam. Čas res omili bolečine, ublaži trpko grenkobo ob spominih, a ti so se zarežali globoko v dušo za vselej.

Bog že ve, zakaj je moralo tako biti. Dnevniki vseh jezikov so oznanjali konec vojnih grozot, ves svobodni svet je praznoval, vojaki so se veselili nad življenjem vračali s svetovnih front in ujetniških taborišč... mi pa smo bežali iz ljubljene dežele pod Triglavom, ki je tudi plačala svoj krvavi davek svetovnemu spopadu in naj bi zdaj spet zaživela svobodno. Žal okupacija in njene žrtve za našo deželico niso bile dovolj. Revolucija v imenu velikega Stalina je dodala svoje in nas razdelila, da je bilo še več žrtev in pogorišč. V borbi za obstanek se je pričelo bratomorno klanje, za katerega so odgovorni samo voditelji revolucije. Kdo sme odrekati pravico samoobrambe? Mnogi so se pridružili NOB-u z najboljšimi nameni; ko so spoznali, da se borijo za zmago rdeče zvezde, je bilo prepozno.

Žalosten konec revolucije - beg tisočev k zaveznikom, katerim smo zaupali več kot so bili vredni. Nismo vedeli, da ne razumejo ali nočejo razumeti borbe malega naroda zgolj za obstoj, za ohranitev slovenstva, za ohranitev dediščine vere. Vse to nam je hotel komunizem s silo vzeti in narod se je uprl.

Majnik leta Gospodovega 1945. Kilometre dolga procesija kmečkih vozov z najpotrebnejšim, na hitrico nametanim nanj. Med vrečami in culami glavice otrok, ki so začudeno gledale, kam se peljejo in kaj se dogaja. Spominjam se vozov, ki so

imeli na kupu rešene imovine stensko sliko Marije Pomagaj. Z družino je šla in Bog vedi, kje za morji kraljuje danes na domu slovenskega begunca tistih majskih dni...

Med civilisti so bile pomešane uniforme slovenskih vojakov. Na obrazih teh fantov si videl, kako težko zapuščajo deželo, ki so ji branili domove svojih vasi. Kjer jih je hodila ob vozovih vsaj desetina, je od časa do časa nekdo začel peti in vsi so poprijeli za njim:

"...mi se borimo za svojo zemljo;
je pila kri pradedov,
je pila z mojo četo,
škopimo jo še mi s svojo krvjo!..."

Izmučeni konji so komaj vlekli v breg proti Ljubelju. Tu in tam so morali pomagati ljudje, da je hrzajoča žival zmogla napor. Vrsta se je pomikala počasi, od časa do časa postala, včasih obstala za delj časa, da si v negotovosti ugibal, ali se bo sploh še premaknila v breg. Vozniki so morali paziti in ob postanku podstavljati kolesom, da vozovi niso lezli nazaj in bi prišlo do nesreče.

"O sveti križ božji!" je vzkliknil nič več mlad oča, s plavim predpasnikom opasan, in si obrisal potno čelo. S Kristusovim trpljenjem je sprejemal svoje brige zase in za družino.

"Marija, pomagaj nam, da pridemo na varno!" je kar na glas zaklicala mati, ki je z dojenčkom v naročju in s hišnim rožnim vencem v rokah stopala ob vozu.

Da, to je bila procesija, ki je še tako zgovorna beseda ne bi mogla dovolj dostojno opisati. Procesija "ponižanih in razžaljenih", bi rekel Cankar, ki so odhajali v zavesti, da ne morejo več braniti ne sebe ne drugih. Odhajajo, da si rešijo skromno življenje, a odhajajo v prepričanju, da bo končno zmagala pravica in se bodo s pomočjo

zaveznikov vrnili na svoje domove. Ta utopična misel se je delno uresničila po dolgih petinštiridesetih letih.

S pobočja se je oglasila brzostrelka. Čez nekaj trenutkov je še minomet odvrzel svoj smrtonosni sad. Mina je padla tik za cesto in se s pokom razletela, nastala je panika, preplašeni kriki žena in otroški jok so odjeknili po ozki dolini. Splašene konje je končno umiril gospodar, da so spet vlekli v breg svoje breme.

"Vsaj zdaj naj nas pustijo, ko odhajamo," je zamrmral oče in zaskrbljeno pogledal po drobižu na vozu.

Takih napadov je bilo več. Še so padale mine in nekaj domobrancev je s poveljnikom izginilo v reber, da je končno smrtonosno orožje utihnilo ter je bila pot spet varna za nekaj časa. A pri drugih napadih ni šlo tako gladko. Pri Sv. Ani na Ljubelju pred predorom je bilo kar precej ranjencev, ki so jo skupili na poti od Tržiča.

Spomini, majski spomini... Čutim hladno vlago nedokončanega ljubeljskega predora, ki je poiziral to dolgo žalostno procesijo, voz za vozom, skupino za skupino... Pred nami se je končno odprl nov svet upanja v pravico, ki nas je sicer že marsikdaj razočaralo, a vendar pomagalo naši pokončnosti, da nismo podlegli.

Vetrinjsko polje. Prvo taborišče slovenskih

brezdomcev. Vozovi, ljudje in živina. Ob zasilnih "domovih" iz vej in nekaj plahit preprosta ognjišča, nad katerimi se je dvigal oblak dima in oznanjal življenje. Skrbi za bodočnost, pa vendar v trdnem upanju na božjo previdnost, ki vernika še nikoli ni zapustila. Maša na prostem, na zasilnem oltarju, ob podobi Marije Pomagaj. Kako iz srca je zadonela pesem: "Marija, pomagaj nam sleherni čas..."

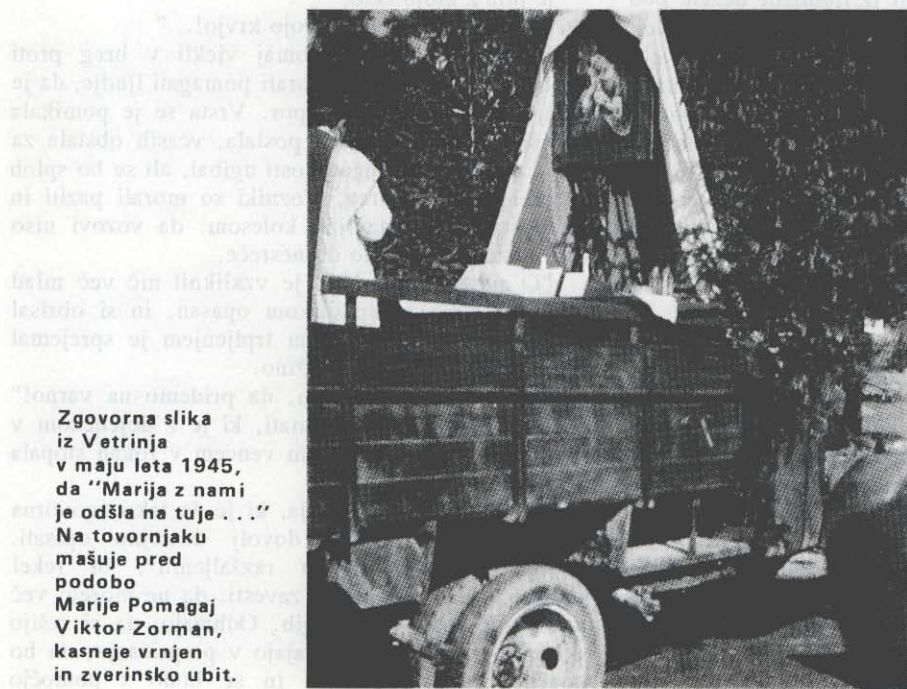
In potem žalost ob izdajstvu, spoznanje, kam so vrnili slovensko vojsko. Zopet je Marija tešila rane žalujočih mater, žena, sester in sirot. Pa tudi mož, očetov in bratov, ki so ostali.

Končno pa - begunska taborišča, lesena mesta barak in upanje na izselitev v dežele preko morja, kjer ne bo več strahu, da bi te vrnili v roke rabljem. In v vsakem taborišču, na oltarju barake - kapele - podoba Marije Pomagaj, ki je videla potoke solza in blažila težo begunstva.

Da, "Marija z nami je odšla na tuje..." kot je zapel begunski pesnik. Spremljala nas je vsa desetletja in še je z nami, kjer koli smo raztreseni po širnem svetu. Ko pa se zdaj vračamo v deželo pod Triglavom, nas pričakuje na Brezjah, na Sveti Gori in Ptujski gori, pa na Svetih Višarjah in na Kureščku in povsod tam, kjer so ji naši predniki zgradili svetišče.

Marija, hvala ti za materinsko skrb na naši poti begunstva in izseljenstva!

P. BAZILIJ

Zgovorna slika iz Vetrinja v maju leta 1945, da "Marija z nami je odšla na tuje..." Na tovarnjaku mašuje pred podobo Marije Pomagaj Viktor Zorman, kasneje vrnjen in zverinsko ubit.

O božjem ljudstvu

Tu je drugi del letošnjega postnega pastirskega pisma, ki so ga svojim vernikom doma in po svetu napisali slovenski škofje.

DOLŽNOSTI BOŽJEGA LJUDSTVA

ČE bi hoteli povzeti razmišljanje prevega dela (Dostojanstvo božjega ljudstva), bi mogli reči s svetim Leonom Velikim: "Spoznaj, o kristjan, svoje dostojanstvo!" ali pa še bolj s svetim Avguštinom: "Veselimo in zahvaljujmo se: postali nismo samo kristjani, ampak Kristus. Čudite in veselite se: Postali smo Kristus!"

Iz tega velikega dostojanstva, dostojanstva božjega ljudstva - in predvsem iz udeležnosti pri trojni službi Jezusa Kristusa - izhajajo tudi dolžnosti in naloge. Ko človek sliši besedo "dolžnost", ga prvi hip kar nehoti spreleti neugodje ali celo strah. Dolžnost, ki izhaja iz krsta, je namreč več kakor trenutna zapoved ali ukaz. Dolžnost je nekaj trajnega, nekaj, kar nas veže vse življenje.

Kristjan, ki dela, kar mu narekuje dolžnost, je podoben dobremu drevesu, ki rodi dober sad. Tako nas uči evangelij. Dobro drevo se ne spozna po listju, ki ovene, tudi ne po cvetovih, ki se posušijo, marveč po sadovih (prim. Lk 6, 44).

Prva in neodtujljiva dolžnost božjega ljudstva je prizadevanje za lastno svetost in svojemu stanu primerno popolnost. Poklicanost k lastni svetosti je zakoreninjena v krstu, obnavlja pa se v drugih zakramentih, zlasti v zakramentu sprave in evharistije. Postni čas nas je posebej klical, da hodimo za Jezusom Kristusom in ga posnemamo tako, da sprejemamo njegove blage, da poslušamo in premišljujemo božjo besedo, da se zavestno in dejavno udeležujemo bogoslužnega in zakramentalnega življenja v Cerkvi, da zasebno molimo ter da skupaj molimo v družini in skupnostih.

Tu hočemo posebej opozoriti na odlično sredstvo osebnega posvečenja, to je na branje ali poslušanje božje besede. Škofje upamo, da ni krščanske družine na Slovenskem, ki ne bi imela Svetega pisma. Sveto pismo, preroki stare zaveze, evangeliji, Pavlova pisma itd. niso časnik, napisan

pred Kristusom ali v času njegovega zemeljskega življenja ali nekaj desetletij pozneje, marveč nam po njih Bog govori prav sedaj, v tem trenutku. V Svetem pismu ne gre predvsem za zgodovinske dogodke, ampak za razsvetljenje našega duha, za pravilno oblikovanje naše vesti, za vnemanje naše ljubezni. Vsak prebran svetopisemski odlomek je kakor prst, ki kaže na naše srce, še več: je kakor meč, ki zareže vse do ločitve duše in duha. Ta poseg je morebiti včasih boleč, toda zdravilen.

Po tej prvi dolžnosti vsakega kristjana, to je po prizadevanju za osebno svetost, naj opozorimo še na druge službe in naloge krščanskih laikov. Ne moremo naštetih vseh, marveč samo nekatere. Vse pa imajo zakramentalni temelj v krstu in birmi, mnoge od njih pa tudi v zakramentu svetega zakona.

1. Sodelovanje krščanskih laikov v župniji

Župnija je starodavna in slavna ustanova. Je božja družina kot bratstvo, ki ga navdihuje duh edinosti, je bratski in gostoljuben dom. V župniji imajo posebno mesto pastoralni sveti. Namen župnijskih svetov je pomagati duhovnikom pri oznanjevalni in posvečevalni službi. Župnijski svet raziskuje, pretresa in dela praktične sklepe glede dušnopastirskega dela v župniji.

Poglejmo v praksi, kaj naj župnijski svet dela in kako naj pomaga dušnemu pastirju, posebej če je ta že prileten. Pregled verskega življenja v župniji: kako je z božjo službo? Kako privedi vernike k polnemu, zavestnemu in dejavnemu sodelovanju pri bogoslužnih opravilih? To namreč zahteva bistvo bogoslužja, do katerega ima krščansko ljudstvo kot kraljevsko duhovništvo in svet narod v moči krsta pravico in dolžnost. Kaj je treba storiti, da bi liturgija poglobila versko življenje in pritegnila še tiste, ki stojijo ob strani in ne sodelujejo?

Kakšna je vzgoja v družinah? Kako je s pastoralo mladih družin?

Kaj storiti, da bi mladi zakonci prejemale pomoč drugih zakonskih parov, ki imajo že daljše izkušnje?

Kako taktno in obzirno navezati stike s tistimi, ki živijo v svobodnih zvezah ali so zgolj civilno poročeni? Kako jim poleg potrpežljivega pojasnjevanja, ljubeznivega opominjanja in pričejanja krščansko živečih družin pomagati, da najdejo pot k ureditvi svojega položaja? Kako stati ob strani razvezanim, ki so se civilno ponovno poročili? Res je, da jih Cerkev ne more pripustiti k svetemu obhajilu, toda zaradi tega se ne smejo imeti za izključene iz cerkvenega občestva. Ker so krščeni, naj se udeležujejo daritve svete maše, poslušajo božjo besedo, redno molijo, krščansko vzgajajo otroke, podpirajo cerkveno skupnost pri delih krščanske ljubezni in gojijo duha pokore, da bi tako klicali nase božjo milost.

Veliko in obširno je področje, na katerem lahko člani župnijskega sveta sodelujejo s svojimi dušnimi pastirji. Tudi gospodarski svet in ključarji opravljajo nenadomestljivo vlogo v župniji. Brez njih si ne moremo zamisliti cerkvenega občestva. Skupaj z župnikom skrbijo za cerkveno imetje, za cerkvene stavbe in za cerkvene uslužbenice. Tu mislimo predvsem na katehiste in katehistinje, ki za svoje delo zaslužijo primerno plačilo.

Posebno pohvalo izražamo animatorjem, ki pod vodstvom katehetov ali katehistinj pripravljajo kandidate za prvo obhajilo in za birmo. Skoraj v vsaki župniji na Slovenskem deluje župnijska Karitas. Ko je žena v Betaniji izlila dišeče olje na Jezusovo glavo, tedaj je Jezus izrekel preroško besedo, da bomo uboge vedno imeli med seboj (prim. Mr 14, 7). Pravi reveži so dostikrat skriti, ne silijo v ospredje, pa bodisi da so bolniki, ostareli, osamljeni ali kakorkoli pomoči potrebni. Budno oko krščanskih laikov jih najde in organizira pomoč.

Potrebe v župniji narekujejo, da morejo laiki, čeprav niso po posebnem obredu postavljeni v službo bralca ali mašnega pomočnika, opravljati nekatere službe. Mašni pomočniki, ministranti (in v zadnjem času tudi ministrantke) so določeni za strežbo pri bogoslužju. Pripravljajo mašna oblačila, oltar in svete posode. Prav iz vrst ministrantov klijejo dostikrat duhovniški in redovniški poklici.

Bralci lahko pri maši berejo vsa berila iz Svetega pisma, razen evangelija. Napovedujejo tudi molitvene namene v prošnjah za vse potrebe in - če ni posebnega psalmista - berejo ali pojejo tudi psalm med berili. Velikega pomena je tudi služba pevca ali psalmista, posebej tam, kjer ni pevskega zbora ali organista.

V naši škofijah delujejo orglarske šole za usposabljanje organistov. Liturgično vzgojen organist bo znal upoštevati pravilno razmerje med

petjem zbora in vsega ljudstva. Ne moremo pritrlditi navadi, da se samo pevskemu zboru zaupa petje vseh mašnih spevov, tako da je ljudstvo popolnoma izključeno. Organist ali duhovnik bo poskrbel, da se tudi ljudstvo pridruži petju, vsaj pri lažjih delih. Kolikor je le mogoče, naj bi župnija imela tudi zakristana, ki skrbi za red, predvsem v zakristiji.

2. Sodelovanje krščanskih laikov na družbenem področju

Krščanski laiki živijo evangelij v služenju posamezniku in družbi. Osebo dostojanstvo je velika dobrina, ki po vrednosti presega ves materialni svet. Človekova vrednost se ne meri po tem, kar "ima", ampak po tem, kar "je". Osebo dostojanstvo pomeni temelj enakosti vseh ljudi. Zato so nesprejemljive vse oblike diskriminacije, ki ponižujejo družino.

Cerkev stoji zmeraj na strani življenja. Vsako človeško življenje že od spočetja naprej je nedotakljivo, z njim nihče ne sme svojevoljno razpolagati. Krščanski laiki, vključeni v delo znanosti in tehnike na medicinskem, družbenem in pravnem področju, se morajo spoprijeti z izzivi novih problemov bioetike. Tehnološka zmožnost spravlja namreč danes v nevarnost celo samo bistvo človeškega rodu.

Krščanski laiki morajo biti dejavni tudi v političnem življenju, ki v svojem bistvu ni nič drugega kot skrb za občo blaginjo, ali z drugimi besedami: nesebično služenje. Če je politično delo zares pošteno, čisto in pozorno, potem mu je tuj vsaka zahrbtnost in laž, vsako razmetavanje družbenih sredstev v korist peščice, vsaka raba nedovoljenih sredstev za doseg, vzdrževanje in večanje oblasti.

Slovenski katoličani ne bomo samo tarnali nad časi načrtnega in nasilnega odvrčanja od vere v petinštiridesetih letih po vojni. Tudi ne nad krivicami revolucionarnega nasilja in političnega enoumja. Bog sicer tega ni hotel, pač pa dopustil, da bi se krščanstvo na Slovenskem izčistilo in da bi na vsakem krščanskem človeku zasijal Kristusov obraz. Vendar pa se slovenski katoličani ne moremo in ne smemo odpovedati spolnjevanju javnega poslanstva. Vera in Cerkev zavezuje krščanske laike k odgovornosti za slovensko družbo. Dopolnove bo prišlo v dialogu današnje kulture z evangelijem in v medsebojnem spoštovanju. Zato je upanja polno dejstvo, da se slovenski izobraženci - laiki povezujejo med seboj in tako skušajo ustvariti življenjsko sintezo med evangelijem in kulturo. Posameznik težko kaj doseže, v skupni povezavi pa bomo uspešneje skušali prekvasiti slovensko družbo.

evangelijem, saj evangelij ne nasprotuje kulturi, ki se trudi za svobodo, za resnico in mir, temveč jo krepi.

Vse demokratične države si prizadevajo zagotoviti staršem pravico do vzgoje in izbire šole za svoje otroke. Ne moremo torej dopustiti, da bi bili verni ljudje izključeni v pripravi nove šolske zakonodaje in drugih zakonov. Skupna blaginja zahteva, da so krščanski laiki dejavno in odgovorno navzoči v političnem življenju.

Bratje in sestre! Predočili smo vam nekatere dolžnosti božjega ljudstva. Težke in odgovorne so. Toda Bog nam daje svojo milost. Verniki apostola Pavla, Korinčani, so tudi stali pred velikimi nalogami. Pavel pa jih je spodbujal: "Moji ljubi bratje, bodite stanovitni, neomahljivi, vedno uspešni v Gospodovem delu, ker veste, da vaš trud ni prazen v Gospodu" (1 Kor 15, 58).

Škofje in duhovniki, posvečeni s svetim redom, nismo nad božjim ljudstvom, marveč sredi božjega

ljudstva. Naša naloga je služiti. Cerkev je hierarhična ustanova, v njej nimajo vsi istega opravila in istih nalog (prim. Rim 12, 4), vsi pa smo udje med seboj. Zato lahko rečemo s sv. Avguštinom: "Bog nas je postavil na nevarno in odgovorno mesto. Smo kristjani in predstojniki. To, da smo kristjani, se nanaša na nas. A to, da smo predstojniki, se nanaša na vas. Kot kristjani moramo skrbeti za svoje zveličanje, kot predstojniki pa samo za vaše."

Z velikim zaupanjem se obračamo na Marijo, Mater Cerkve. Sveta Devica, prikljči na vse krščanske laike ponovno izlitje Svetega Duha, na njihovo poklicanost in poslanstvo, da kakor resnične mladike na trti - na Kristusu - obrodijo veliko sadov.

Skupaj s to prošnjo k Devici Mariji vas vse blagoslovljamo v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.

VAŠI ŠKOFJE

Ko se je tresla

Ob stoletnici potresa se spomnimo, kaj je o njem napisal FRANC S. FINŽGAR

KER kot prezbiter nisem mogel domov o veliki noči 1895, sem pričakal siloviti ljubljanski potres na veliko noč (ob 11.17 ponoči 14. aprila). V moji sobi smo bili trije zvečer po večerji in smo nekoliko praznovali. Dobili smo potice, žegen in tudi nekoliko vina od sorodnikov. Kramljali smo in prigrizovali in kadili. Po deseti uri smo se razšli. Ob četrty na polnoč me prebudi silno grmenje, škripanje postelje, padanje ometa s stropa in pokanje peči. Takoj sem se zavedel, da je potres. Prižgal sem žveplenko in pogledal na uro. Potem sem premišljal, kako bom to zadevo drugi dan napisal in jo dal v časopis. Moj tovariš se namreč ni ganil in sem mislil, da sem sam tako srečen, da nisličil in čutim potres. Kar se vrata odpro in nekdo zavpije: "Bežite, vsi bežimo, potres, hiša se podira!" Moj tovariš Dolinar je planil kvišku. Ni spal, od groze ni mogel prej nič spregovoriti.

Na hodniku je bilo že mnogo tovarišev, ki so bili za silo oblečeni: v copatah, ogrnjeni v tedanje slovite plašče (fjolce); nekateri so imeli na glavi cilindre, drugi birete, tretji kapo, klobuk. Vsi so

Ljubljana...

naglo hiteli iz semenišča. Jaz sem se pošteno oblekel in šel zadnji iz hiše. Nobenega strahu nisem občutil, dasi je še vedno bobnelo in se pomalem treslo.

Od semenišča sem šel na Krekov trg (tedaj smo mu rekli Jamarski trg). Tam me je pa pretreslo. Ves trg je bil poln ljudi, po tleh žimnice, na njih bolniki, otroci, ženske, moški. Vse je bilo napol oblečeno, vse je jokalo, molilo in zdihovalo. Pod zemljo je bobnelo, ob vsakem sunku se je usipala opeka s streh.

Nisem se dolgo mudil. Krenil sem naglo čez Mesarski most (Zmajski), tedaj še lesen. Pred Mahrovo hišo je zaropotal silen sunek. S streh so padali dimniki, opeka. Čez most je šla kompanija vojakov. Ob sunku je častnik poveljeval: "Gewehr in die Balance, Laufschrift!"

Ne vem zakaj. Most je zabobnel, ljudje zakričali - no, vse to je bilo grozno, kakor da se res bliža poslednji dan Ljubljane.

Šel sem dalje proti postaji. V hišah ni bilo več žive duše, le kdo od pogumnih je skočil po sunku naglo vanjo, da je prinesel svojim obleke. Bilo je zelo mraz. Po Dunajski cesti sem šel do Urbančka, kjer je vsa soseska pred Marijino kapelico molila. Kar prijoka neka žena in pove, da ji hčerka umira. Skočim za njo in res je bilo tam dekle kakih sedemnajstih let brez zavesti. Dal sem ji odvezo, še nekajkrat je dihnila in umrla. Od strahu!

Potem sem krenil nazaj v Ljubljano, da bi poiskal nekaj sorodnikov. Šel sem mimo Koloseuma, ko se je začul silen hrup od Sv. Petra. Ropot opeke, padanje dimnikov, zemlja se je zazibala in v hipu je bil ta val pri meni. Obstal sem nasproti Koloseuma in gledal hišo: kakor škatlco jo je zibalo, okna so se odpirala, šipe žvenketale, s strehe je sul plaz opeke, od prejšnjih sunkov natrgani dimniki so padali. Grozno je bilo.

Od tam sem šel naprej po ovinkih (ozkih ulic sem se previdno ogibal) in prišel nekako ob štirih pred nunsko cerkev. Vsa Zvezda je bila polna ljudi, vse klopi spremenjene v otroške in bolniške postelje, ljudje oblečeni kakor za pust: ženske v moških suknjah, moški v ženskih ogrinjalkah, starček je imel na glavi klobuk svoje žene itd.

Blizu cerkve je stal nunski cerkovnik. Ogovorim

ga in vprašam, kako je v cerkvi.

"Kako rad bi pogledal, pa si ne upam noter. Ali bi šli z mano?" - "Seveda. Ali imate ključ?"

In sva šla. V cerkvi še skoraj popolna tema, po nogami je škripal omet, sveče in svečniki so ležali po tleh,, le večna luč je gorela, a svetilka se je močno gugala - nihala je sem in tja. Ko sva dospela do velikega oltarja, je zabobnelo. Omet se je usul z obokov, nekaj še stoječih svečnikov se je prevrnilo, bobnenje je bilo obupno - in pobrisala sva jo iz cerkve vsa bleda.

Za škofijo - Za vodo - sem dobil našega semeniškega vodjo in škofa. Vodja mi je naročil, naj vsakemu tovarišu rečem: Vsi hitro domov (na deželo)! Jaz pa naj se vrnem čez kako uro, da mi pove, kdaj bom v Zvezdi maševal. Ko sem se vrnil, je bilo tudi meni ukazano, naj grem kar hitro na postajo in domov. Skočil sem v semenišče - čisto prazno - da vzamem kovček. Ko sem bil sam v sobi, je prihrumel spet močan sunek, od katerem sem se toliko zmedel, da sem namesto ključev vrgel v kovček kos potice, ki je bila na mizi. Vlak, ki je odhajal ob sedmih, sem še ujel in ob desetih maševal na Breznici.

Potresni sunki so se nadaljevali še maja, ko sem delal izpit za sklep bogoslovja. Med izpitom je precej zahrumelo in predsednik komisije dr. Leonard Klofutar, prošt, je kar zaključil in nas odpustil. Junija pa sem že dobil dekret za faro.

Ena ljubljanskih ulic v razvalinah potresa 1895

Najprisrčneje želim za ves slovenski narod vedno večjega napredka . . .
pod varstvom božje matere — Kraljice Slovencev.

/Janez Pavel II. — Slovincem/

ŽENA in slovensko izročilo

Tu je izvleček iz razmišljanja o ženi in slovenskem izročilu, ki ga je v verskem tedniku Družina objavila v marcu DR. ZMAGA KUMER.

RESNIČNO, ko je Bog ustvaril svet in mu je ostalo polno prgišče lepote, jo je stresel na deželo pod Triglavom in rekel: "Tod bodo živeli veseli ljudje, njih jezik bo pesem!" Morda se nam zdi ta pesniška Cankarjeva beseda pretirana, pa je vendar res, da nam je bila naša dežela dana od Boga samega, ne v last, ampak v posest in smo zanjo odgovorni. Prirasla nam je k srcu, zakoreninjena smo vanjo in kdor jo je prostovoljno ali prisiljen zapustil, je izgubil svoje korenine. To vedo naši po svetu. Tujina ni nikoli mati, pa čeprav bi si na tujem pridobil ugled in bogastvo. **Slovenija je samo ena, naša. Ali ni greh, da jo marsikje spreminjamo v betonsko puščo, v smetišče, nekdanje bistre reke in potoke pa v umazane odplake?**

Od duhovnih dobrin, ki jih uvrščamo v izročilo, je najprej jezik, nato slovenščina. Tu ne mislimo le na knjižno slovenščino, ampak tudi na narečja, na pristno domačo govorico, ki je vse prej kakor siromašna. Knjižni jezik je navsezadnje umetna tvorba, ki pa je nujna, da se moremo vsi sporazumevati. Živ jezik so narečja in ni prav, da bi jih zaničevali, jih skušali pozabiti. Prejeli smo jih od prednikov in so prava materinščina. Nimamo pravice, da bi se jih sramovali, da ne bi hoteli govoriti po domače. **Po slovenskem jeziku smo Slovenci to, kar smo, čeprav nas ni veliko.**

K lepoti življenja spadajo tudi prazniki. Že za zdravje ni dobro garati iz dneva v dan, treba si je privoščiti počitek, da si ohranimo moči. **Praznovanje nedelj in obhajanje praznikov pa je tudi naša dolžnost pred Bogom, če se imamo za kristjane. Ali ne pravi pregovor: "Kjer se dela vse nedelje, tam se sreča mimo pelje!"**? Naši predniki so cerkvene praznike obdali z mnogimi šegami, hkrati pa svojim šegam ob življenjskih mejnikih, ob pomembnih dneh kmečkega koledarja dodali nekaj posvečujočega. Vse to je dostikrat pomagalo prenašati življenje, kadar je bilo trdo in je najpotrebnejšega manjkalo. Ali naj bo nam, modernim ljudem, samo še stara šara, ki jo vržemo

na smetišče? Ali se bomo temu odrekli kot solzavi romantiki, našemu času neprimerni?

Značilno za sedanost je krajšanje delovnega časa in naraščanje prostega, pri tem pa nam časa vedno bolj manjka. Izraba prostega časa postaja problem in ljudje se na vse načine trudijo, kako bi se bolj zabavali, kam bi potovali, kaj počeli. Nastaja že prava industrija za zapolnitev prostega časa. Koliko oddaj je temu namenjenih na radiu in televiziji! Dokler vsega tega ni bilo, so si morali ljudje po končanem delu sami narediti zabavo in so to tudi znali. Ob zimskih večerih so si pripovedovali zgodbe, hodili drug k drugemu v vas, skupaj peli, včasih zaplesali, imeli čas za branje knjig. Pomislimo samo, da je imela Mohorjeva družba po prvi svetovni vojni čez 90.000 naročnikov, pa takrat ljudem ni bilo lahko za denar; danes jih nima niti 20.000, čeprav so njene knjige še zmeraj poceni.

Čeprav so danes mnoge matere v poklicu, je še vedno ali morda še bolj žena tista, ki podpira tri vogale hiše in družine. Od nje je odvisno počutje v hiši, k njej se zatekajo otroci, majhni in veliki. **Moški in ženska sta po naravi enakopravna, ne pa enaka: vsakemu je bila od Boga dana drugačna naloga, tako da se dopolnjujeta, zlasti v družini.** Naj bomo še tako "moderni", družina je še zmeraj osnovna celica naroda. Človek jo potrebuje za svoj telesni in duševni razvoj. Saj vendar vidimo, kako strahotne so posledice razbitih družin, da ni vedno lahko otrokom mater samohranilk. Otrok potrebuje toplo gnezdo, kjer se čuti ljubljenega. "Nekoga moraš imeti rad," je zapisal pesnik in v Svetem pismu beremo, da človeku ni dobro samemu biti. Včasih so ljudje zelo čutili in cenili pripadnost družini in po njej širšemu rodu. To izročilo je doraščajočemu človeku pomenilo zavetje, prinašalo moralno oporo za odločanje, čeprav je bilo morda kdaj tudi ovira in breme.

Čeprav vzgoja ne more in ne sme ležati samo na ramah matere, pa bo vendar največkrat ona tista, ki bo imela priložnost poučiti, posvariti. **Naj bi tudi danes zbujala ljubezen do doma, do rodne zemlje, opozarjala na dolžnosti, ki jih imamo do narave, rastlinstva, živalstva.** Čeprav morda današnja šola kaj naredi v tej smeri, opozarja na ekologijo, kakor moderno pravimo. Vendar je mati, teta, starejša sestra poklicana, da otroku odpre oči in mu pove, da so tudi rastline živa bitja, da živali boli kakor njega. Skratka, da vzgaja otroka v spoštovanju izročila.

Pomembna naloga žena je **skrb za lepo, čisto govorico.** Kako grdo je slišati iz ženskih ust kletev, grdo psovko, umazano kvanto. V neki naši pesmi so se otroci spremenili v krokarje, ker jih je mati preklela. V slovenščini razen vraga in hudiča nimamo kletvic. Vse druge so uvožene z juga in zahoda, prav po nepotrebnem, tako kakor mnoge tujke, s katerimi onesnažujemo svoj jezik. Vse se da lepo po slovensko povedati, če le hočemo in se malo potrudimo. **Uporaba nepotrebnih tujk ni znamenje učenosti, ampak duševne lenobe in napačne zagledanosti v vse tuje.** Morda je treba nekaj poguma, da se doma ali na delovnem mestu upreš umazanemu govorjenju in da paziš na svoje govorjenje. Tudi če bi preklinjanje in kvantanje ne bilo greh, je grdo, kvari žensko lepoto in negovanost. **Bog je lepota in verna slovenska žena naj bi se trudila za lepoto v sebi in svoji okolici. Ali nam ni Marija, čista Devica, lahko zgled?**

Krščanstvo, ki smo ga prejeli po naselitvi v teh krajih, je vplivalo na naše vsakdanje in praznično življenje, celo na podobo naše dežele. Nobena druga dežela ni tako posejana s cerkvicami kakor naša Slovenija. Drugod se ponašajo z veličastnimi katedralami, ki so jih gradili mogočniki vsega sveta, nače cerkvice je zidala živa vera preprostih ljudi, ki so v zgodovini doživljali, da se morejo zanašati le na Boga, saj človeška pomoč pogosto odpove. V te naše skromne cerkvice so se zatekale slovenske matere z otroki, ko so se možje za obzidjem postavljali v bran Turkom, prihajajočim plenit po deželi; v vojnih časih je v njih kipela molitev k Bogu, da bi odvrnil zlo in pomagal prenašati križ življenja. K božji Materi so se zatekale matere v svojih revah in nadlogah in Marija sedem žalosti je najpogostejše ime Jezusove matere v naših pesmih.

Krščanstvo je dalo pečat tudi šegam in čeprav je bila fantovska skupnost gibalno družabnega življenja na vasi, so vendar žene in matere bdele nad izročilom. Kadar smo pri raziskovanju šeg in pesmi spraševali ljudi, kjer so se tega ali onega naučili, smo največkrat dobili odgovor, da znajo od svoje

matere. Ali naj bo zdaj drugače?

Tudi če vseh šeg ni mogoče ohraniti, če j priložnosti za petje manj, če družabnost urejata radio in TV, pa je vendar marsikaj vredno ohraniti ali oživiti tudi v našem času. Saj ne gre za ohranjanje starega za vsako ceno, kakor da bi bilo samo to vredno. Tudi novosti so lahko dobre. Ne gre za solzavo povečevanje nečesa, kar je postalo ljudem že tuje. Gre za to, da bi bilo današnje - tako zelo v pridobitnost in porabništvo zagledano - življenje lepše, vrednejše, polno, ne prazno. Saj vendar vemo, da prava sreča ni v bogastvu, tudi ne v uživanju, ampak v mirnem zadovoljnem srcu. Kaj če bi na primer naše fantiče spet naučili koledovati za novo leto, tri kralje; če bi tam, kjer je bilo jurjevanje v navadi, spet šli pet od hiše do hiše; če bi spet kurili kresove, če bi ob poletnih nevihtah spet molili zoper hudo uro, če bi mati otroka, čeprav že odraslega, prekrižala, ko odhaja zdoma v šole, k vojakom, na tuje? V neki naši pesmi je hudič odnesel dete, ker ga mati ni prekrižala, in v neki drugi pesmi je odnesel plesalko, ker so fantje pozabili pred začetkom plesa prekrižati plesišče. Nevesta ni odšla od hiše brez materinega blagoslova in z blagoslovom jo je sprejela tašča na novem domu. Ali sodobne neveste, matere in tašče kdaj pomislite na to? Ko so še pekli kruh doma, je žena prekrižala hlebec, preden ga je porinila v peč, in pečenega prekrižala, preden ga je načela. Kdo ve, s kakšno mislijo danes vsajajo pekli hlebce v peč? Morda bi koristilo, če bi tudi pekovski kruh prekrižali, ko odrežemo krajec? Da ne govorimo o molitvi pred jedjo, v zahvalo Bogu, da se moremo najesti do sitega, ko milijoni stradajo, ker so dobrine tega sveta krivično razdeljene.

Naj se je slog življenja še tako spremenil in žena ni več samo doma, pa je vendar tudi danes mogoče, da ostane zvesta svoji naravi. Naj bi kot dekle znala prinašati v svojo okolico milino, dobroto, umirjenost, kot mati pa otroke učila ceniti vrednost izročila, snovnega, verskega in svetnega, narodnega. Naj bi jim z besedo in zgledom vcepljala ljubezen do Boga, do narave, do domače zemlje, do jezika in kulture, do domovine, ki je zdaj država Slovenija. Bogastvo srca, ki so ga naše žene prejele od svojih mater kot dediščino prednikov, naj bi - pri vsej modernosti, ki jim jo nihče ne oporeka - vendar ohranjale iz izročila rodu, ki prihaja, kajti tudi o tem bo nekoč treba pred Bogom polagati račun.

Velikonočni prazniki s svojim sporočilom se navidezno počasi odmikajo. V našem središču smo jih doživljali v povezavi s posameznimi obredi, kakor jih praznuje vsa Cerkev in slovenska posebej. V Avstraliji, kjer živimo, se v praznovanju srečujemo s celim svetom. Vsak narod na svoj način doživlja velikonočno skrivnost. Različne Cerkve nam jo predstavijo iz različnih zornih kotov. Katoliško pojmovanje praznovanja nam je najbližje. Lahko sledimo temu, kar se dogaja v protestantskih cerkvah. Med nami so Cerkve vzhodnega obreda, ki so ohranile v svojem bogoslužju duh časa prve Cerkve. Prav je, da se držimo svojega ter hkrati spoznavamo in spoštujemo drugo.

Krščansko bogoslužje je bilo in je prvotno praznik Kristusovega vstajenja. Ponavzočuje Kristusovo trpljenje in njegovo smrt. Vsak dan izkušamo oboje. Praznovanje teh dni ni beg v nebesa, ampak nas sili, da ovrednotimo svoje trpljenje in umiranje. Vstali Kristus nas vabi, da z njim sedemo za mizo; kot kruh se nam daje v hrano in nas sprejema v svoje neumrljivo življenje. Vsak od nas pa mora prehoditi svojo pot do konca. Nihče ne more pobegniti in kar sredi poti reči: "Dopolnjeno je!" V velikonočni skrivnosti se povezuje naša preteklost, sedanjí trenutek in naša prihodnost.

Med našim narodom se je skozi stoletja oblikovalo naše praznovanje velike noči, po katerem se razlikujemo od drugih narodov. Hudo narobe bi bilo, če bi nam od vsega ostala le potica in šunka s hrenom in pirhi. Spomnite se, kako ste doživljali ta čas cerkvenega leta doma, od pepelnice naprej. Postne in velikonočne pesmi razkrivajo dušo slovenskega praznovanja. Postni čas, butarice, in mati svečenica, ki pripravlja velikonočni zajtrk... Vse to razumemo, če smo del dogajanja, če smo del slovenske Cerkve na tem koncu sveta. Cerkev niso vaši patri in papež tam nekje daleč v Rimu. Cerkev smo vsi, ki pridemo skupaj; tudi tisti, ki pridejo blizu vsakih nekaj let... Je takšna, kakršni smo mi. Če se oddaljujemo od vsega tega, se oddaljujemo od našega izvirnega krščanstva in tudi od slovenstva.

O vsem tem bi morali razmišljati že skozi postni čas. Naj bo to tokrat spodbuda za prihodnje leto.

Na cvetno soboto so dekleta in žene pod vodstvom Društva sv. Eme delale butarice. Pri prodaji na cvetno nedeljo so zaslužile \$ 432.90 in to namenile Baragovi knjižnici.

Blagoslov butaric in drugega zelenja s praznovanjem cvetne nedelje smo imeli na prostem pred lurško votlino. Pri pasijonu so sodelovali tudi letošnji birmanci.

SV. CIRIL in METOD MELBOURNE

Fr. Tone Gorjup, O.F.M.,

Fr. Basil A. Valentine, O.F.M.,

SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,

Baraga House, 19 A Beckett St., Kew, Vic. 3101

Tel.: (03) 853 8118 in (03) 853 7787

Mobile: 015 555 840

Fax: (03) 853 6176

Dom počitka m. Romane – Mother Romana Home

11 – 15 A Beckett St., Kew, Vic. 3101

Tel.: (03) 853 1054 Fax: (03) 853 6176

Pri obredih velikonočnega tridnevja bi bil zlasti v četrtek in petek lahko večji obisk. Spomin zadnje večerje in dan Jezusovega trpljenja in smrti imata bogato vsebino. Velikonočno vigilijo z vstajensko procesijo smo imeli spet na prostem, prav tako praznično mašo v nedeljo ob desetih.

Vzdušje na praznik je odvisno od naše notranje in tudi zunanje priprave. Čiščenje, krašenje, petje, pripravljanje stolov in sodelovanje drugod, doda svoj delež praznovanju. Zato naj Bog povrne vsem, ki ste pri vsem tem sodelovali.

Oba patra se vam zahvaljujeta za vašo voščila in darove za vzdrževanje našega središča. Vrnilo se je že 368 kuvertic s 7,148.80 dolarji.

Z veliko nočjo smo zaključili tudi postno akcijo **Project Compassion**. Do zdaj smo zbrali \$ 511.81. Če ima še kdo doma šparovček, naj ga prinese, da vse skupaj oddamo nadškofijski dobrodelni pisarni.

Na velikonočni ponedeljek po osmi maši smo se z mladimi iz naše Mladinske skupine odpravili v hribe. Prvi dan smo osvojili zasnežen vrh Mt. Buffala. Naslednji dan smo pustili avtomobile v Harrietvillu in se zagrizli v strmine Mt. Feathertopa (1922 m), drugega najvišjega vrha v Viktoriji. Skozi jesenski gozd evkaliptov, ki odmetavajo staro lubje, smo po dveh urah hoje prišli do prvih snežnih zaplat. Pri koči nedaleč pod vrhom smo že gazili sneg. Na golem grebenu Feathertopa, ki se nam je le po kosih odkrival iz megle, je pošteno pihalo. Za domače razmere bi bila to lahko Begunjščica v snegu, mrazu, vetru in megli. Kljub vsemu nam bo ta planinska tura ostala v lepem spominu.

Vsak mesec v naše matične knjige vpisujemo nova imena. Z rednim vpisovanjem porok in krstov

Razstava
"Veliki
teden
pri nas
doma",
ki je bila
v naši
dvorani
pred
veliko
nočjo.
/ Foto
S. Novak/

je začel p. Bazilij v oktobru 1956. Tako je do sedaj v naših poročnih knjigah zabeleženih 1749 parov, v krstnih pa že več kot 2730 imen. P. Klavdij in drugi slovenski patri so pred tem tako poroke kot krste vpisovali le v knjige različnih župnij. Največ vpisov krstov je najbrž v knjigah župnije Srca Jezusovega v Kewju, kjer je p. Klavdij na božič leta 1952, precej verjetno kot prvega iz naše skupnosti, krstil Erika Gregoriča.

Nam zbrana imena novokrščencev kaj povedo?

Tokrat je bil v krstno knjigo vpisana le **Alana Emilija Walsh**. Starša Gavin Louis Walsh in Irena Doris r. Medica sta jo prinesla h krstu v našo cerkev v soboto, 29. aprila. Novokrščenka naj Bog spremlja s svojim blagoslovom.

Zakonsko zvestobo sta si pred oltarjem cerkve sv. Mihaela v Traralgonu 11. marca obljubila **Carmelo William Mancarella** in **Diana Milka Zidar**. Carmelo je po rodu Italijan, a nekaj starejših korenin sega tudi na slovensko stran, Diana pa je zrasla v družini Bernarda in Milke r. Benc.

Drugi par se je poročil v naši cerkvi na veliko soboto, 15. aprila. To sta **Brett William Turner** in **Helen Kurinčič**. Ženin je po rodu Avstalec, nevesta pa izhaja iz družine Albina in Amalije r. Rojc.

Dne 30. aprila sta se v naši domači cerkvi poročila **Fabian Sbrissa** in **Tania Kokelj**. Fabian je po rodu Italijan, Tania pa se je rodila v družini Matevža in Eme r. Sluga.

Novoporočenim parom iskrene čestitke.

Našim pokojnim se je v soboto 1. aprila

pridružila **MARIJA MORKEL**, vdova Dekleva, rojena Klemenčič. Umrla je v Coburg Nursing Home. Pokojna Marija je bila rojena 30. julija 1913 v Trebnjem na Dolenjskem. V Avstralijo je prišla za bratom Filipom, ki je zdaj že pokojni in se leta 1963 poročila s Mihaelom Deklevo. Dom sta si uredila v Fawknerju. Vdova je postala leta 1986. Tri leta kasneje se je znova poročila, tokrat z vdovcem Friderikom Morkel iz Južne Afrike, ki je do smrti zelo lepo skrbel zanjo. Pogrebna maša za pokojno Marijo je bila v ponedeljek 10. aprila v cerkvi sv. Marka v Fawknerju, sledil je pogreb na fawknersko pokopališče.

V ponedeljek, 10. aprila je umrl **ALOJZ BAUMAN**. Pokojni se je rodil 26. aprila 1938 v kraju Kicar pri Ptujju. Iz Kopra, kjer se je izučil, je odšel na otok Kali pri Zadru. Tam se je srečal s svojo bodočo ženo Josico Gobin, s katero se je v Melbournu leta 1961 tudi poročil. V zakonu sta se jima rodila otroka Tina in Robert. Rožni venec ob krsti pokojnega Alojza smo imeli v naši cerkvi 11. aprila zvečer, naslednji dan, 12. aprila, pa smo ga po pogrebni maši pospremili na pokopališče Fawknor Memorial Park. Domačim iskreno sožalje. Priporočamo vam ga v molitev.

Na veliko noč zjutraj, 16. aprila, je v Dorset Private Hospitalu v Pascoe Vale umrl **JOŽE GRL**. Pokojni Jože se je rodil 3. septembra 1931 v družini Franca in Antonije Grl kot najmlajši od devetih otrok, Palčje pri Pivki. Z bratom Francem sta dan pred božičem 1954 z letalom prispela v Perth in tam ostala dve leti. Po treh letih sta za njima v Avstralijo prispeli še sestra Joža in Mihelca. Nastanili sta se v Melbournu, brata pa sta dobila delo v Snowy Mountains, kjer je Jože ostal kar

osemnajst let. Nazadnje je delal na melbournskem letališču. Tri leta je bolehal in na veliko noč dozorel za večnost. Rožni venec ob krsti pokojnega smo molili na velikonočni četrtek zvečer, v petek, 21. aprila po pogrebni maši pa smo ga pospremili na keilorsko pokopališče.

Svojcem pokojnih iskreno sožalje, umrlim pa naj vstali Zveličar odpre nebeška vrata.

Mesec maj je Marijin mesec. Marijino češčenje je bilo med našim narodom vedno zelo razširjeno. Ne pozabimo, da je Marija tudi naša mati, na katero se lahko obrnemo. Letošnje šmarnice so posvečene svetemu Antonu Padovanskemu, ker letos praznujemo 800-letnico njegovega rojstva. Pri nedeljskih mašah v maju bomo imeli šmarnično branje, med tednom pa, kakor bo sproti oznanjeno.

Materinski dan praznujemo prvo nedeljo v mesecu maju. Iskrene čestitke vsem materam. Ta dan je tudi letni sestanek S.Y.G. - Mladinske skupine našega središča.

Kosilo za upokoјence bo v nedeljo, 21. maja. Prejšnji mesec je odpadlo zaradi praznovanja velike

noči. V prihodnje bo spet vsako tretjo nedeljo v mesecu. H kosilu ste seveda povabljeni tudi drugi.

Na praznik Marije Pomagaj v sredo zvečer, 24. maja bomo imeli šmarnično pobožnost s petimi litanijami. Dan pred tem, v torek zvečer, pa po slovenskih domovih prižgimo svečo in v molitvi prosimo Marijo za pomoč, da bi naš narod znal ohranjanj krščansko izročilo in ga posredovati novim rodovom.

Rojaki v **TASMANIJI** boste imeli mašo v nedeljo, 21. maja, ob šestih zvečer v cerkvi sv. Terezije, Moonah. Več o tem v pismu, ki ga vam bomo poslali.

NA TRIGLAV. V poletnih mesecih odhaja v domovino precej rojakov. Marsikdo bi želel iti na Triglav. Če ste zato, se lahko prijavite p. Tonetu. Vse informacije lahko dobite pri njem, od prvega julija pa tudi pri vratarju na frančiškanski porti v Ljubljani, Prešernov trg 4. Na Triglav bomo šli med tednom, 31. julija ali 7. avgusta (odvisno od vremenskih razmer). Imeli bomo tudi mašo pri Triglavski kapelici.

P. TONE

V Melbournu smo pričeli veliki teden na prostem pred lurško votlino.

/Foto S. Novak/

Psalm 69

Utrujen popotnik sem.
Plamen moje duše drhti v viharju Tvoje bližine.
Veselim se snidenja s Teboi, ki si Modrost,
Ljubezen, Neskončnost.
/Vojan Tihomir Arhar/

IZPOD TRIGLAVA

ODPRLI avstralsko predstavništvo. - Pod tem naslovom je ljubljanski "Slovenec" dne 12. aprila letos objavil poročilo, ki se glasi: Ronald Alfred Walker, avstralski veleposlanik na Dunaju, je včeraj v Ljubljani odprl avstralsko diplomatsko predstavništvo, ki ga bo vodil novi častni konzul Viktor Baraga. Novo diplomatsko predstavništvo v Sloveniji je pomembno za krepitev stikov med državama na področju gospodarstva, kulture in turizma. Še posebej pa je konzulat pomemben zato, ker v Avstraliji živi približno 30.000 Slovencev, ki so tesno povezani z domovino. V zadnjem času se je namreč poleg bogate kulturne menjave predvsem slovenskih skupin in ustvarjalcev poglobilo tudi gospodarsko sodelovanje med državama.

SKAVTI, ki so bili kaj aktivni pred zadnjo vojno, a bili v komunistični stvarnosti nezaželeni in zatrti kot "imperialistična ustanova", so v demokraciji znova zaživeli. Letos poteka pet let od ustanovitve **Združenja slovenskih katoliških skavtinj in skavtov**, ki jim je za začetek gotovo služil zgled tržaške slovenske skavtske organizacije v našem zamejstvu. Za svojo peto obletnico je Združenje dobilo tudi lastne prostore v hiši na Metelkovi 1 v Ljubljani. Po skavtski maši na

Taboru 25. februarja jim jih je blagoslovil ljubljanski nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar.

Med voditelji sta znani imeni dipl. ing. Toneta Lesnika in pa prof. dr. Jožeta Kušarja, prorektorja ljubljanske univerze. V petih letih uspešnega delovanja je število slovenskih skavtinj in skavtov naraslo na več kot 2000 članov in očitno je, da bo članstvo še naraščalo. Taka organizacija pa že potrebuje in tufi zasluži za svoj nadaljni razvoj lastne prostore.

PORAST LISIC opazajo povsod po Sloveniji zaradi pomanjkanja naravnih sovražnikov, zato postajajo te živali nevarne in se brez strahu zatekajo v vasi ter celo mesta. Porast povzroča tudi večjo nevarnost okuženosti s steklino, ki jo lisice prenašajo na domače živali in celo na ljudi. Prekmurski lovci so izvedli načrt in v treh tednih ubili 216 lisic, med katerimi je analiza pokazala 53 okuženih s steklino.

STATISTIČNI URAD je pripravil podatke za leto 1993, ki med drugim dokazujejo, da se je prodaja živeža v trgovini na drobno zvišala, še vedno pa zaostaja za porabo v letu 1987. Za primer naj navedemo, da je poraba mesa na prebivalca leta 1993 znašala 21.6 kilograma, med leti 1971-83 okoli 30 kilogramov, leta 1979 pa celo 39 kilogramov mesa na osebo.

ZVEZA KOMUNISTOV JUGOSLAVIJE še vedno obstaja. Poročilo iz Kotora v Črni gori govori o 16. kongresu ZKJ, ki je bil nedavno tam in na katerem je glavni organizator srečanja, upokojeni general Stevan Mirkovič, izjavil, da so na kongres prišli delegati vseh nekdanjih jugoslovanskih republik. Ko so ga časnikarji pozvali, naj jim pove imena delegatov iz Slovenije, pa je Mirkovič dejal, da "delujejo v Sloveniji konspirativno in ilegalno, zato so na kongres v Kotor prišli z lažnimi imeni."

V AJDOVŠČINI letos niso imeli velikonočne procesije. Odpadla je, "ker so letos še preveč živi pustni prizori norčevanja iz papeža in zlorabljanja verskih simbolov v pustne namene. Ne bi mogli neobremenjeno imeti procesijo po istih ulicah, kjer so se norčevali iz križa. litanij, blagoslovljene vode in blagoslovov," je objasn timer zadevo župnik Ivan Albrecht in dodal: "Žal moram tudi ugotoviti, da bi bilo pri procesiji kar nekaj ljudi, ki so letošnji pust organizirali, se smejali in odobraval i vse to početje."

Tudi iz drugih virov vemo, da je bilo letošnje

Tobin Brothers

Viktorijskim Slovincem
na uslugo v času žalovanja

Head Office: 189 Boundary Road
NORTH MELBOURNE

328 3999

BERWICK	796 2866	MOORABBIN	555 9088
CRANBOURNE (059) 96 7211		NOBLE PARK	558 4999
DONCASTER	840 1155	PAKENHAM (059) 40 1277	
EAST BURWOOD	886 1600	RINGWOOD	870 8011
ESSENDON	331 1800	ST ALBANS	364 0099
FRANKSTON	775 5022	SUNSHINE	364 8711
GARDENVALE	596 2253	WERRIBEE	748 7900
GLENROY	306 7211		
MALVERN	576 0433	Frances Tobin & Associates	596 8144

TOBIN BROTHERS PTY LTD (AFDA)

ustvovanje v Ajdovscini eno samo nekulturno norčevanje iz vsega, kar je kristjanu sveto. Procesija ljudi, preoblečenih v "papeža", "škofe", "duhovnike", "redovnike" in "redovnice"... Pri tem so uporabljali bogoslužna oblačila, sveto pismo in križe. V govorih so se norčevali iz papeževih nastopov in celo papeževa invalidnost po zlomu noge jim je prišla prav...

Vsekakor je neka meja tudi za pustne norčije. Nobena kultura ni žaliti tiste, ki jim verske vrednote veliko pomenijo. Nihče nima nič proti duhovitim šalām, toda biti morajo na dostojni višini.

"Če bi prišel jaz kot duhovnik na pogreb namesto s križem z metlo in namesto z blagoslovljeno vodo z vedrom gnojnice, bi se vsi zgražali in bi me takoj napadli. Vsi bi to razumeli kot veliko žalitev pokojnika. Ob vsem tem pa nekateri isti ljudje zahtevajo, naj se duhovniki in verniki ne zgražamo, ko nam za pust teptajo znamenja, pred katerimi molimo in ki jih spoštujemo," je nazorno s primerom poudaril župnik.

Škoda, da se kaj takega dogaja v naši rodni domovini. Kdaj bomo s svojo kulturo spet na dostojni višini, ki se varuje žaliti kogar koli in je podlaga za strpnost v različnosti?

JOHN CORSELIS je bil kot "Welfare Officer" znana osebnost po povojnih begunskih taboriščih Avstrije, kjer so živeli slovenski begunci. Študenti smo mu rekli "Angleška preklja", ker je bil visok in suh kot trska. Zdaj na starost je dobil težo, a težo imajo tudi njegove besede, s katerimi daje slovenskemu beguncu 1945, ki je doma toliko let veljal za "izdajalca", najlepše spričevalo. Danes je mož priznan angleški zgodovinar. Na povabilo Nove slovenske zaveze je 28. marca predaval v nabito polni dvorani ljubljanske Teološke fakultete. Seveda je govoril o slovenskih beguncih, s katerimi je živel in med katerimi je deloval že v Vetrinju. Ima jih v najlepšem spominu kot poštene in delovne ljudi. Četudi sam angleškega rodu, pa je o vrnitvi domobrancev v smrt izjavil, da je bila to "ena najbolj sramotnih operacij, ki jih je kdaj izvedla angleška vojska".

Prihodnjič bodo MISLI objavile zanimiv razgovor s Cornelisom v Ljubljani.

SPOMINSKO SLAVJE ob tridesetletnici smrti duhovnika msgr. Stanka Premrla so priredili 19. marca v Šembidu, rojstnem kraju tega velikega slovenskega glasbenika. Trije pevski zbori, od katerih dva nosita Premrlovo ime, so sodelovali pri oblikovanju bogoslužja v župnijski cerkvi sv. Vida

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick 3056

Telephone: 387 8488

in v čudovitem okolju Premrlove rojstne hiše "pri Johanovih". Dom ima v priznanje skladatelju spominsko ploščo, ki je bila vzidana leta 1972. Na sporedu je bil tudi krajši kulturni spored, ki je predstavil Premrlovo osebnost in njegovo bogato ustvarjalnost.

Mislim, da ni treba posebej omenjati, da je bila za slovensko državno himno izbrana Premrlova skladba Prešernove Zdravljice. Tako je s Prešernom med narodom ovekovečen tudi duhovnik Stanko Premrl.

MATERINSKI DAN v deželi pod Triglavom spet proslavljajo na praznik Gospodovega oznanjenja Mariji, vzornici mater, dne 25. marca. Ta dan je bil posvečen mamicam pred zadnjo svetovno vojno. V času enoumja je moral seveda izginiti ter dati prostor Dnevu žena. Hvala Bogu, da so ga zdaj novi časi vrnili narodu. Slovesnosti so priredili po cerkvah in kulturnih domovih, organizirali pa župnijski uradi in občestva, nekatere stranke, kulturna društva in drugi. Tako so se spomnili vseh tistih slovenskih žena, ki so kot Marija rekle "da" življenju in materinstvu in na ta način najlepše potrdile svoje veliko poslanstvo.

STOLETNIK, prelat in zaslužni dekan stolnega kapitlja, dr. Anton Čepon, je v Ljubljani na prvi spomladanski dan zaključil zemsko potovanje. Rojen je bil 8. maja 1895 v Horjulu. Bil je dolgoletni profesor predvojnih Škofovih zavodov.

OFFICE:
563 8095

MOBILE:
018 107 305

Melbournskim rojakom
na uslugo za kleparska in instalacijska dela

DANNY'S PLUMBING

17 Charles Street
East Bentleigh, 3165

DANNY STIBILJ
LICENCE NO. 33308

V APRILU 1862 se je bl. Mary MacKillop iz Penole vrnila v Melbourne z namenom, da bo ostal tam. Toda zaradi domačih razmer je bila že junija istega leta na poti v Portland. Ta kraj v zahodni Viktoriji je bil kar dosti velik za takratne razmere. Tudi ni bil ravno daleč od Penole, dasi je bila vmes državna meja. Fr. Woods je od časa do časa obiskal Portland, vendar so bili njegovi stiki z Mary večinoma po pismih. Stalno ji je pošiljal duhovne nasvete in jo navajal k molitvenemu življenju ter nenavezanosti na ta svet. "Glej, da ne boš dopustila, da bi te svetni nagibi vodili pri tvojem delu," stoji v enem njegovih pisem. V zgodovini jožefink beremo o bl. Mary, da je kot dekle kljub močni duhovni naravnosti veliko trpela zaradi neprestanih pozornosti nekega bogatega človeka precej visokega položaja, ki jo je na vsak način hotel poročiti.

Njeno glavno delo je bilo v družini Elize Lee Cameron, ki jo je Mary klicala za teto, čeprav ni bilo med njima krvnega sorodstva, ampak le svaštvo. Kot v Penoli, je tudi tu imela na skrbi vzgojo otrok.

Portland je že takrat imel cerkev ter stalnega duhovnika in bl. Mary je sprejela službo zakristanke. Pri tem opravilu, ki ga je opravljala zelo skrbno in s ponosom, so jo nekega večera po pomoti zaklenili v cerkev. Ostati je morala v njej vse do jutra, kar pa je sprejela kot posebno milost. O svoji zakristanski službi je v oktobru 1864 zapisala: "Moje veliko veselje je, da imam na skrbi

Flora
MacKillop,
mati
bl. Mary

oltar in večno luč. Tudi grem lahko kadar koli v cerkev, kjer je shranjeno Najsvetejše. To smatram za veliko dobroto."

V Portlandu je bl. Mary navezala kar precej prijateljskih stikov z dekleti. Nekatere so kasneje postale jožefinke, ali pa so vstopile v kake druge redovne družbe. Mariji Finn je bila celo birmanska botra. Njena hči je postala loretska sestra in je doživela starost skoraj sto let. Vse do smrti leta 1982 je ohranila močne stike z jožefinkami. Pogosto se je naši blaženi opravičevala, da ni stopila v njeno kongregacijo. Ona pa ji je odgovorjala: "Šla ste tja, kamor vas je Bog klical."

Leta 1863, eno leto po prihodu v Portland, je morala bl. Mary napraviti izpite, da so jo priznali za učiteljico. Četudi ni imela dosti časa za študij, je srečno prestala izkušnjo. Z vsem srcem je bila predana učiteljski službi.

Ves čas svojega bivanja v Portlandu je bl. Mary s svojimi dohodki podpirala družino MacKillop. Ta je leta 1864 z njeno pomočjo sprejela v najem prostorno hišo "Bay View House", ki je bila last podjetja Henty Brothers. Veliko poslopje je bilo namenjeno tudi za stanovanja samskim moškim, bilo pa je še prostora za razvite šole. Mati Flora naj bi skrbela za gospodinjstvo, pouk v šoli pa je bil na skrbi sestre Maggie, kateri se je pozneje pridružila še sestra Annie. Ta je kasneje zapisala glede Bay View House: "Bili smo nekaj časa zelo srečni, dokler ni prišlo do preprirov med očetom in materjo..."

VIDENJE "SVETEGA MOŽA"

Hiša "Bay View House" je imela poleg ostalih stanovalcev po svoje kaj znamenito osebnost, nekega Portugalca z imenom Rodriguez. Rekli so mu kar "sveti mož", med otroki pa je veljal za "črnega" ali "japonskega doktorja". Odkod je izhajal, ni bilo znano in nihče ni vedel za njegove kvalifikacije, če jih je sploh imel. Njegovo ime je omenjeno v kroniki sestrskes hiše na Franklin cesti v Adelaidi leta 1871 zjutraj nesrečnega dneva, ko je bila bl. Mary izobčena. Njen brat Donald opisuje dogodek takole: "...Prišel je tisti strašni dan, ko je Mary stala pred škofom. Obleden v pontifikalni ornat ji je ukazal, da se mora vrniti v svet, od koder je prišla, in s seboj vzeti svoj greh.

nekdo obsul s klevetami, da so se celo tisti, ki so mi blizu, obrnili proti meni..."

SPET V PENOLO

Januarja 1866 sta se bl. Mary in njena sestra Lexie s pošto kočijo odpeljali v Penolo, kjer je že nekaj mesecev poučevala njuna sestra Annie. Fr. Wood je računal na Mary in njene sposobnosti, tako potrebne pri vodstvu šole.

Se je pa v času odsotnosti bl. Mary v Penoli marsikaj spremenilo. Njena teta Margaret je hudo zbolela in umrla, nekaj mesecev za njo pa tudi hčerka z istim imenom. Vdoveli stric Aleksander, ki je v tako kratkem času izgubil ženo in hčerko, udarca ni mogel prenesti. Odselil se je iz Penole. Ko se je bl. Mary leta 1866 vrnila v Penolo, da tam ustanovi šolo, ni bilo v kraju več nobenega člana družine Cameron.

P. VALERIJAN

Lexie
MacKillop

Maggie
MacKillop

in Annie
MacKillop
(desno),
tri sestre
bl. Mary

Mary je bridko jokala in odhajala. Pa ji je neko dekle iz Portlanda reklo: "Zakaj si vendar žalostna? Kaj se ne spominjaš več, kaj ti je napovedal stari Rodriguez v Portlandu?" Mary pa ji je odgovorila: "Za božjo voljo, Ana, kaj ti ne pade v glavo!"

Stari Rodriguez, "sveti mož", je imel videnje, v katerem je bila bl. Mary na čelu dolge vrste deklet, ki so nosile nenavadno obleko. Ob tem pripovedovanju ji je tudi napovedal, da bo izobčena, toda Rim in papež jo bosta podprla pri njenem delu.

Tom videnje z napovedjo, ki se je dobesedno uresničilo, je bilo nekaj let pred začetkom redovne kongregacije jožefink.

PREIZKUŠENJ NE MANJKA

V življenju bl. Mary so se razne težave vrstile druga za drugo. Ena takih neprijetnosti se je zgodila, ko je Mary prosila starega očeta MacKillop, naj ji pomaga plačati račun za piano. Nabavila ga je, da sta se na njem vadili sestri Maggie in Annie, pa ji je zmanjkalo denarja za pravočasno poravnavo računa. Starček je velikodušno ugodil prošnji. Celotno vsoto za piano je dal sinu Aleksandru, ta pa je smatral denar kot osebni dar njemu in ga je - potrošil.

Ko sta bili bl. Mary in Annie učiteljici v Portlandu, je bil ravnatelj šole neki Cussak. Ob napovedani državni inšpekciji šolskega pouka sta obe učiteljici za to priliko dobro pripravili svoje učence. Tik pred datumom inšpektorjevega prihoda pa je Cussak vzel njune učence v svoj razred, njima pa poslal slabo pripravljene učence svojega razreda. Ko se je to zgodilo, je oče Aleksander MacKillop burno protestiral in zahteval od župnika, da Cussaka odštavi. Hčerki Annie je prepovedal, da bi še učila na tej šoli. Tako je bila družina prikrajšana za njeno plačo in več skrbi na ramah sestre Mary, kateri oče ni prepovedal nadaljnjega poučevanja.

Je pa imenovani dogodek povzročil veliko razburjenja. Čeprav je bil krivec Cussak, je končno vsa kritika popolnoma krivično padla na bl. Mary. Zapisala je: "...Štiri mesece je divjala nevihta - jaz pa sama. Bog je dopustil, da me je

SV. RAFAEL SYDNEY

Fr. Tomaž Menart, O. F. M.,
Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
St. Raphael Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P.O.Box 280, Merrylands, N.S.W. 2160)
Tel.: (02) 637 7147 Fax: (02) 682 7692

Slovenske sestre - frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
Telefon: (02) 682 5478

VELIKONOČNI PRAZNIKI so mimo. Poskrbeli smo za slovensko bogoslužje na vseh krajih, ki jih redno obiskujemo, poleg Merrylands tudi v Figtree, v Canberri, v Newcastlu (letos celo na samo veliko noč). V Queenslandu, na Zlati obali in v Brisbanu pa je bila slovenska služba božja že na prvo soboto oz. nedeljo v aprilu.

BOG POVRNI vsem rojakom, ki so nam za praznike poslali čestitke in darovali za vzdrževanje našega verskega središča. Hvaležni smo tudi tistim, ki so prispevali razne vrste hrano, sadje in zelenjavo za našo kuhinjo, da nam ni treba vsega kupovati. Dobrotnikov se redno spominjamo v svojih molitvah, zlasti pri sveti maši.

BOŽJI GROB je letos p. Tomaž pripravil v kapeli Srca Jezusovega pod levim zvonikom. Stene so bile obdane s temnordečimi zavesami, ki jih je sešila gospa Milka Stanič. V ozadju je bil preprost lesen križ. Od njegovega vrha pa je padala bela tančica, ki je pokrivala monštranco z Najsvetejšim, se spuščala še niže ter zastirala podobo v grobu ležečega Jezusa. - Okrog dvajset družin je bilo na seznamu molilcev, ki so se zvrstili med božjim grobom po slovesnem opraviilu velikega petka in ves dan v soboto.

OBREDI VELIKEGA TEDNA, začenši na cvetno nedeljo, so bili lepo obiskani. Le spovedovanja bi moralo biti več. Saj je ta zakrament nujno potreben za rast v krščanskem življenju, ker nam daje poleg odpuščanja grehov tudi moč proti skušnjavam in zdravilo proti novim padcem.

Mešani pevski zbor je sodeloval pri vseh

obredih. Nekaj novega letos je bil peti Pasijon po Luku na cvetno nedeljo, ki ga je uglasbil prof. Matija Tomc, na velikonočno vigilijo in na veliko noč ob osmih zjutraj pa Brucknerjeva slovesna latinska maša.

Vreme nam je bilo naklonjeno. Tako se je mogla po slovesnem Vstajenju na veliko noč zjutraj procesija razviti iz cerkve po cerkvenem dvorišču. Vstajenjsko procesijo na prostem smo imeli tudi v Figtree, v Canberri pa samo znotraj cerkve.

MAJNIK je tu - mesec posvečen nebeški Materi Mariji. Šmarnice bomo imeli pri Sv. Rafaelu ob petkih, sobotah in nedeljah, v Figtree pa vsako sredo ob sedmih zvečer.

MARIJIN KIP bo po naši večletni tradiciji romal od družine do družine. Napišite vaše ime na pripravljen seznam v cerkveni veži. Marija prinaša družinam povsod božji blagoslov, saj je poslanka Jezusova, kateremu pripravlja pot.

POKOJNI - V petek 21. aprila je v jutranjih urah v Prince of Wales bolnišnici v sydneyskem okraju Randwick umrla KRISTINA VOJSKA r. Jug. Luč sveta je zagledala 28. februarja 1935 v Rutah pri Tolminu. Kmalu nato je v župni cerkvi v Volčah prejela sveti krst in kasneje tudi ostale zakramente. Kot mlado dekle je prišla v novembru 1949 z družino v Avstralijo na ladji "Gen. Henzelman". Najprej so se ustavili v Bathurstu, NSW, posneje pa so se preselili v sydneyski okraj Rydalmere. Kristina se je leta 1963 pri Sv. Frančišku v Paddingtonu poročila s Florjanom Vojska, po rodu iz vasi Šebrelje pri Cerknem. Mlada zakonca sta si ustvarila svoj dom v Burwoodu. Rodili sta se jima dve hčerki: Marija, zdaj poročena Nelson, in Diana. Pokojna Kristina je bila bolna dolgih štirinajst let. Takrat je imela prvo operacijo, kateri sta sledili še dve. Ves čas bolezni je bila izredno potrpežljiva in ni nikoli tožila o svojih bolečinah. Poleg moža in obeh hčerk zapušča tudi brata Lojza, sestro Marijo r. Lalič in Lojzko, ki je njena dvojčka. Med boleznijo smo jo občasno obiskovali iz Merrylandsa, iz župnije sv. Jožefa v Enfieldu pa so ji redno prinašali sveto obhajilo. Večkrat je v času bolezni prejela sveto maziljenje, nazadnje dva dni pred smrtjo. - Pogrebna maša za pokojno Kristino je bila v naši cerkvi sv. Rafaela v sredo 26. aprila. Pokopana je bila na drugem delu slovenskega pokopališča v Rookwoodu.

V ponedeljek 24. aprila zjutraj je v bolnišnici v Bulli (Wollongong) umrl VINKO BOGOLIN. Rojen je bil v Združenih ameriških državah dne 1. jan. 1925 v kraju Monroe, Pennsylvania. Šest let star je

šel s sestrinimi sodelavci v Avstralijo, v njih rojstni kraj Drnovo pri Krškem. Leta 1956 se je v Cerkljah ob Krki poročil s Štefko Benčin, po rodu iz Hrastja, naslednje leto pa sta prišla v Avstralijo. Družina je ves čas živel v kraju Barrack Heights (South Coast). Vinko je bil po poklicu pleskar, pozneje pa se je zaposlil pri lubriciranju avtomobilov. Z boleznijo je bil preizkušan pet let in je prestal več operacij. Svojo bolezen je vdano prenašal in vedno upal na ozdravljenje. Rad je prihajal k slovenski maši v Figtree, sicer pa v domačo farno cerkev. Poleg žene Štefanije zapušča tudi hčerko Veroniko, poročeno s Petrom Božinovskim, in sina Johna, poročen z Maureen r. Gallagher. Vsaka družina ima po dva otroka. V domovini pa zapušča pokojni Vinko še sestro Anico por. Vegelj. - Pogrebno mašo smo imeli v naši cerkvi Vseh svetih v Figtree v četrtek 27. aprila, sledil je pokop na Lake Heights pokopališču v Dapto.

V soboto 22. aprila 1995 zgodaj popoldne je v Mater Misericordiae bolnišnici v Crows Nest (North Sydney) zaključil zemsko pot **MARJAN KOVAČ**, med avstralskimi Slovenci znana osebnost. Rojen je bil v kraju Palčje pri Ilirski Bistrici na dan 9. januarja 1932. Osnovno šolo je obiskoval v domačem kraju, a gimnazijo v Postojni, kjer je tudi maturiral. Nato je nadaljeval študije v Ljubljani, po odhodu iz Slovenije pa v Trstu, kamor je pribežal leta 1953. Leta 1957 je emigriral v Avstralijo. Njegovo prvo delo je bilo pri sekanju trstike v Queenslandu. Čim se je malo znašel in postavil na noge, je začel s študijem na N.S.W.univerzi v Sydneyu, kjer je leta 1963 na trgovsko-ekonomski fakulteti tudi diplomiral. Leta 1965 je prišel v Coomo in se zaposlil pri računovodskem oddelku projekta Snowy Mountains. Istočasno je tudi predaval ekonomijo in tržništvo na tehničnem kolegiju v Coomi. Po nekaj letih ga srečamo v Canberri, kjer se je zaposlil pri raznih federalnih delih. Leta 1976 se je pridružil novoustanovljenemu Trustu za pokojninsko investiranje, kjer je pokazal svoje zmožnosti in kmalu postal manager. Poleg tega je bil, ko so se že kazali znaki bolezni, eden od direktorjev podjetja Jupiter Ltd. na Zlati obali, Qld.

Pokojni Marjan pa je bil aktiven tudi v slovenskih organizacijah. Deloval je pri odborih naših društev v Sydneyu in Canberri. Bil je prvi predsednik Avstralske slovenske konference Svetovnega slovenskega kongresa (SSK). Izvoljen je bil v upravni odbor SSK in bil vodja delegacije SSK na prvem srečanju Svetovnega slovenskega kongresa v Ljubljani. Pozneje je bil še predsednik

Slovenskega narodnega sveta v državi N.S.W. Zaradi rakove bolezni, ki je tudi operacija žal ni ustavila, se je moral odpovedati tudi tej funkciji. Ob smrti zapušča ženo Olgo r. Koeneman in tri otroke iz prvega zakona.

Po pogrebni maši v slovenski cerkvi sv. Rafaela sta govorila g. Ljenko Urbančič in častni konzul RS g. Alfred Brežnik, ki je prebral več žalnih sporočil iz domovine, med njimi tudi od upravnika poslov naše ambasade v Canberri g. Aljaža Gosnarja in soproge. Od pokojnika se je poslovil in se mu zahvalil tudi zastopnik Superannuation Trusta, ki je pod Marjanovim izredno sposobnim vodstvom v kratkem dosegel velike uspehe. Ob grobu na slovenskem delu pokopališča Rookwood pa je Marjanu spregovoril g. Cvetko Falež, pevski zbor SDSydney pod vodstvom g. Štefana Serneka pa mu je zapel v slovo dve žalostinki.

KRSTA - Nina Isabela Robinson, East Denistone, NSW. Oče Andrew, mati Irena r. Tomšič. V kapeli bolnišnice Mater Misericordiae, Crows Nest, NSW, dne 26. marca 1995. Krst je vpisan v krstni knjigi župnije Matere božje, North Sydney.

Jade Mavis Marjan Wildin, Old Toongabbie, NSW. Oče Rodney, mati Lolita r. Matkovič. Botra sta bila Greg in Clara Cahill. - Sv. Rafael, Merrylands, 23. aprila 1995.

POROKI - Nives Julijana Nagode, Auburn, NSW, hčerka Franca in Julije r. Kariž, in **Peter Pavel Sultana**, malteškega rodu, rojen v Avstraliji. Poroča je bila v kapeli kolegija Christian Brothers, Strathfield, NSW, na velikonočno nedeljo, 16. aprila 1995.

Dr. Mark Matthew John Perko, Crows Nest, NSW, sin Janeza in Danice r. Plesničar, in **Elizabeth Marcelle Laverty**. Poroča je bila v nedeljo 23. aprila 1995 v kapeli kolegija sv. Jožefa, Hunter Hill, NSW. Mlademu slovenskemu zdravniku in specialistu za roke ter njegovi življenjski družici Marceli iskrene čestitke!

Enako drugemu omenjenemu paru. Naj oba nova zakona spremlja božji blagoslov na nadaljni življenjski poti!

BRISBANE pride na vrsto za slovensko mašo v nedeljo 21. maja ob 11.30 dopoldne v cerkvi Matere božje, South Brisbane. Ker je maj, bomo sveti maši pridružili tudi šmarnično pobožnost s petimi litanijami Matere božje, vendar bomo vključili Marijin verz le po vsakem šestem vzkliku.

Brisbanska "Planinka" praznuje štiridesetletnico ustanovitve. Slovesnosti bodo na njenem gričku v

soboto 20. maja. Za veselo razpoloženje bodo poskrbeli "Veseli Gorenjci". Na slovesnost pridejo tudi naši pevci iz Merrylandsa, gostje iz Sydneya in Melbournu ter od drugod. **Zahvalna maša** ob jubileju štiridesetletnice društva bo na gričku v Cornubiji v nedeljo 21. maja ob treh popoldne.

CANBERRA pride za slovensko mašo spet na vrsto 21. maja ob šestih zvečer v Garranu. Pridite dvajset minut preje, da boste tudi pri pevski vaji. Naj omenim, da je ta maša **redno ob šestih zvečer**, četudi bi se vrinila pomota, kot se je v oznanila aprilskih Misli. Kadar že mora biti sprememba, je vedno izrecno rečeno, da je sprememba.

FIGTREE ima slovensko mašo vsako drugo in četrto nedeljo v mesecu, torej: 14. in 28. maja ter 11. in 25. junija, izredna pa bo na binkoštno nedeljo (4. junija). Maša je redno ob petih popoldne. V maju pa ne pozabite tudi na ŠMARNICE ob sedmih zvečer vsako sredo.

ZLATA OBALA ima **mašo narodov** v nedeljo 28. maja ob enajsti uri dopoldne. Prav je, da se je udeležiti tudi čim več Slovencev. Vabljeni ste rojaki z Zlate obale kakor tudi iz Brisbana in okolice. Pokažite, da vas ni tako malo! In poskrbite, da

bosta bosta vojači banderi Marije Pomagaj ter sv. Cirila in Metoda, pa tudi slovenska zastava ne smanjkatati.

PATER TOMAŽ je bil izbran, da bo zastopal našo frančiškansko skupino v Avstraliji na letošnjo kapituljo slovenske frančiškanske province. Voli bodo svetovalce in razpravljali o raznih zadevah, ki tičejo delovanje province doma in izven domovine. Tako bo p. Tomaž odsoten v mesecu juniju in juliju. Želimo mu srečno pot in seveda tudi srečen povratek med nas.

TELOVA PROCESIJA bo v nedeljo, 18. junija po maši. Ta dan obhajamo praznik Rešnjega Telesa in Krvi, ki je v Avstraliji prenešen iz četrtega nedeljo.

NAKUPOVALNI IZLET je na sporedu za soboto 3. junija. Odhod z najetim avtobusom bo ob 7.45 zjutraj iz našega središča v Merrylandsu. Za rezervacije pokličite Judito Bavčar, tel. 601 7689. Doprinos prireditve bo za tiskovni sklad mladinskega lista "The Australian Slovenian Review". Kdor bi želel list prejemati, naj piše na P.O.Box KL806, Kings Langley 2147, NSW, ali po telefonira na (02) 838 0334.

P. VALERIJA

MAJNIK

1945

V Cerkljah pojo zvonovi.
Kam greste mladci? V smrt?
Ropočejo vozovi,
pojo, pojo zvonovi:
Sovrag je strtl!

Nebo je sama sreča,
polje kot zeleni vrt.
Na cestah strah in gneča . . .
Še pojejo zvonovi!
Kam greste, bratje,
v smrt?

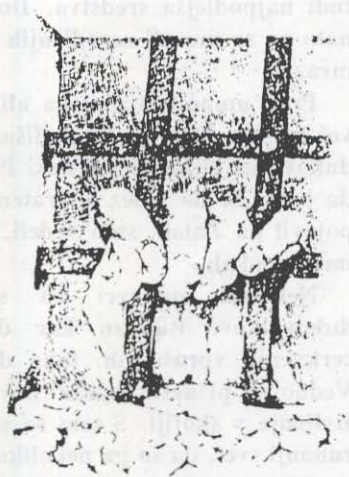
Ljubelj . . . Predor požira
živino in ljudi.

V svobodo pot odpira —
iz sten pa kaplja kri.

Oj, bratje, bratje moji,
pomlad je, v gorah maj!
Prevara, groza v zraku
in grob odprt — zakaj?

MARJAN JAKOPIČ

MOJE CELICE

/ ŽALE /

Novembra je bil Šavora zelo zamišljen. Klicali so ga v KPD in mu povedali, da bo izpuščen. V zameno pa so hoteli, da postane organizacijski sekretar Cirilmetodijskega društva, ki je bilo pravkar ustanovljeno za duhovnike na pobudo Udbe. Šavora ni več delal s tako paro kot prej. Gotovo je v notranjosti bojeval težak boj. Prej sta z Lojzetom Groznikom vsak dan pripravljala in mešala malto, zdaj pa je postopal po stavbi, se naslanjal na lopato in gledal nekam v daljavo.

Bližala se je amnestija. Vseh zapornikov se je polastil nemir, prava bolezen, ki smo jo imenovali "amnestitis". Zadnje dni so nekateri še bolj zagrabili za delo, ker so upali, da bo pridnost pomagala. Pozneje smo marsikaj razumeli. "Poboljšanje" je imelo poseben pomen, ki ga ni v nobenem slovarju. "Poboljšali" so se tisti, ki so postali "cinkarji-vohuni" in so sojetnike oblatili pred upravo. Morali so obljubiti, da bodo začeto delo opravljali tudi na svobodi. Ves sistem "prevzgoje" je stremel k temu, da pripravi jetnika za policijsko službo. In drugače ni moglo biti, ker so nas "prevzgajali" samo udbovci, ki so vse dogajanje v zaporu in okrog sebe gledali le z očmi policista. Povsod so videli sovražnike. Nikomur niso zaupali. Kdor je imel drugačno mišljenje, je bil nevaren za družbo. Po njihovem mišljenju smo najbolj ogrožali družbo politični zaporniki. Kriminalci so takrat za umore in rope dobili dve leti zopora, medtem ko smo politični jetniki - in med temi zlasti duhovniki - imeli kar od kraja od deset do dvajset let ječe. Če bi zračunali vse kazni, ki so bile izrečene duhovnikom, bi gotovo zneslo najmanj tisoč let ječe. Ker so se vedno bali našega vpliva, so nas imeli izolirane. Le tu pa tam je kaka celica dobila jetnika-laika, ki je bil gotovo "cincar", da je poročal pomočniku uprave, kaj so v celici govorili, in zlasti, kaj so kritizirali. Nekateri so nalašč govorili čez oblast, da so še duhovnike speljali na tak pogovor. Njim je bilo vse dovoljeno,

TISKOVNI SKLAD
PATRA BERNARDA
ZA NAŠE "MISLI":

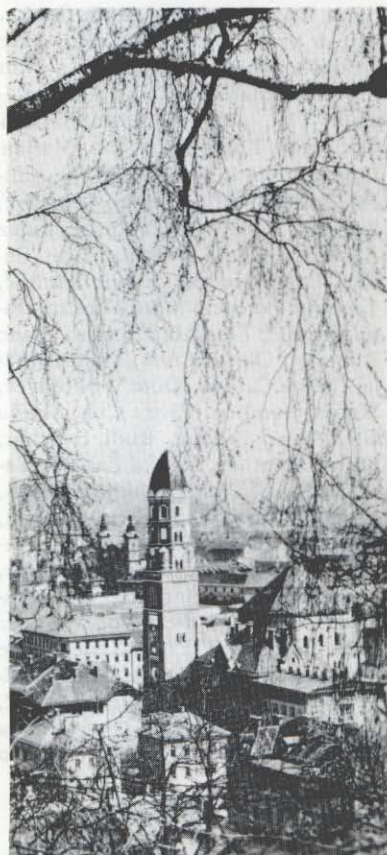
\$250.— Niko Krajc; \$50.— Jože Potočnik, Mario Ukmar; \$40.— Ema Kowalski, Justina Hinrichsen, Ivan Kobal; \$30.— Pavel Letnar, Jože Rozman, Tonia Pavlin; \$25.— Marinka Rednak; \$20.— Mario Jonke, Anton Vrisk, Cirila Neubauer, Jože Dekleva, Josipa Kunek; \$15.— Ivan Bratina, AnaMaria Cerk, Anna Kapaun; \$10.— Terezija Cresi, Stanko Zak, Ivan Kampuš, N. N., Marjan Lauko, Jože Zorman, Jože Kocjančič, Anton Ferfila, Slavko Jernejčič, Bernard Zidar, Mila Vadnjal, Janez Albrecht, Mario Svetina, Ivan Lapuh, Dragi Sedmak, Edwin Bembič, Terezija Ferencz, Mara Mlakar, Danila Paulič, Frančiška Namar, Franc Rozman, Olga Horvat, Majda Mužlaj, Mara Catana, Dora Vodopivec, Marija Gomboc, Elvira Čuk, Marija Grl, Anne Pančur, Rudi Durchar, Franc Mautner, Ivanka Žabkar, Terezija Kovač, Ivan Stanko Prosenak, Francka Kotnik, Karolina Pečnik, Martha Aberšek, Rudolf Vitez, Trezika Simunkovič, Stanislav Kolar, Franc Krainz, Franc Žele; \$5.— Marija Dobrigna, Albert Logar, Janez Janž, Frank Gril, Franc Žužek, Jože Nemanič, Jože Brodnik, Karlo Dolmark, Milka Tomažič, Ivo Klopčič, Fanica Lasič, Franc Šabec, Ivanka Perko, Ivanka Lapuh; \$2.— Stanko Fatur.

ZA MISIJONE IN NAŠE
POSINOVLJENE MISIJONARJE:

\$90.— Druž. Jože Krušec (za lačne); \$40.— Petrina Pavlič; \$20.— druž. Franc Grl (za lačne), N. N. (za lačne); \$10.— Angela Fatur (za lačne), Jože Štemberger (za lačne), Antonija Poklar; \$5.— Mary Opitz (za uboge).

MATERI TEREZIJ!
 ZA NJENE LAČNE SIROTE:
 \$50.—Slavka Poje; \$20.— Anica Klekar.
 V POMOČ
 FARI ŠTEPANJA VAS:
 \$100.— J. S.; \$50.— Alojz Žagar.
 DOBROTNIKOM
 BOG BOGATO POVRNI!

Cerkev sv. Jožefa v Ljubljani, zgrajena po obljubi Ljubljancem v času potresa pred sto leti, je vsa desetletja po vojni sramotno služila za filmski studio. Po zadnjih poročilih se bo filmsko podjetje Viba v kratkem izselilo, svetišče pa bo končno vrnjeno Cerkvi. Žal cerkveno stavbo vsa leta po vojni ni nihče popravil in je v strahotno slabem stanju.

* * *

SVETI JOŽEF naš čolnič vesla,
 MARIJA nam zvezda je sred' morja,
 JEZUS je z nami, viharje miri,
 varno v nebesa se peljemo mi.

tudi najpodlejša sredstva. Duhovniki so jim delili svoje pakete, nato pa so morali zaradi njih v bunkerje, kjer so trpeli lakoto in mraz.

Pred amnestijo so tega ali onega zaslišali, da so napravili še več zmede. Kdor je bil zaslišan, je upal, da pojde domov. Mnoge duhovnike je zasliševal neki Plankar. Imel je pritisnjen nos, tako da je bil že na videz odvraten. Mnogi so se ga bali. Kadar se je pojavil na Žalah, smo vedeli, da bo ta ali oni zaslišan. Mene ni imel v rokah.

Nekateri udbovci so se specializirali za zasliševanje duhovnikov. Bili so kar dobro obveščeni in podkovani v cerkvenih vprašanjih, tako da so z lahkoto napeljali pogovor. Vedno so prinesli kakšno novico, ki se je nanašala na cerkveno življenje v škofiji. S tem so skušali obrniti pozornost jetnika na zunanji svet, da so ga nekoliko zmedli.

Glavni zasliševalec duhovnikov je bil Zdenko Roter, ki je bil takrat kapetan Udbe. Dobro je poznal cerkveni zakonik in cerkveno življenje v Sloveniji in po svetu. Specializiral se je prav v tej stroki. Bil je izobraženec in se je trudil, da ni žalil človeka. Spustil se je v debato in je želel spoznati mišljenje posameznika. Začenjal je dialog. Žal je gledal na vse le s političnimi očmi, tako da mu je bilo vse le vatikanska politika. Vsak škof je bil eksponent Vatikana in vsak duhovnik majhen sluga.

Drugi zasliševalec je bil Milan Kranjc, neizobražen človek, ki ni znal krotiti čustev. Vse je izrekel zaporniku, ne glede na njegov poklic ali ozobrazbo. Mnogim se je zameril s svojo zgrešeno taktiko Štef Koren, ki sem ga že omenil. Bil je sadist. Užival je v tem, da nas je poniževal in trpinčil. Zmago je slavil, ko je kateremu zlomil hrbtenico, ko je napravil iz človeka lutko, ki je kimala in se gibala, kakor je on hotel.

Prišla je amnestija. Šavora je bil izpuščen. Pogojno seveda. Pogoj je bil v tem, da ostane v Ljubljani in vse svoje organizacijske zmožnosti posveti Cirilmetodijskemu društvu.

Z njim sta bila izpuščena tudi Janko Žagar in Franček Zagoršek, mesec dni pozneje pa je zapustil Žale tudi Ludvik Likar. Vse tri so izpustili na posebno intervencijo apostolskega administratorja dr. Mihaela Toroša, ki je takrat užival precejšnje simpatije pri oblasti. Nobeden izmed treh pa ni smel na prejšnje službeno mesto. Janko Žagar, kateremu so precej zrahljali živce, je moral na Štjak, od koder je upravljal tudi Vrabče. Zagoršek, ki je kot brigadir betonske brigade delal kot živina, je moral v Čepovan, Likar pa na moj Livek. Vsi trije so se morali vpisati v CMD in vsi trije so dobili hribovske župnije.

"Žalujoči ostali" smo žalostno gledali za njimi in nismo niti slutili, da se bo to ponavljalo iz leta v leto, za nekatere pet, sedem ali celo deset let, preden se bodo za nas odprla vrata svobode.

Po vsaki amnestiji je upadel delovni polet. Nekaj tednov smo bili vsi iz sebe. Le počasi smo se zopet vživeli in zgrabili za

lopatе in krampe.

Prvi blok je bil pod streho. Zidarji so delali v notranjosti. Ometavali so, vzdavali okna in vrata, postavljali stopnice itd. Starejši duhovniki so morali čistiti in z brusilnim kamnom drgniti podeste in robove. Nekoč sem šel mimo stranišča. Zagledal sem Viktorja Perka. Kolena si je bil obvezal s papirnatimi vrečami, da ga ne bi zeblo; na enem je klečal, z levico je držal ustnik s cigareto, z desnico pa je počasi drgnil po tleh. Videl sem, da se ne bo pretegnil.

"Kaj pa delaš, Viktor?" sem ga vprašal.

Dvignil je glavo, me pogledal čez naočnike in potegnil cigareto. Puhnil je dim, pomislil, pogledal okrog sebe in rekel: "A, ti si? Veš, gradim socializem!" Tako resno je izgovoril te besede, da sem se moral na glas zasmejati. Bil je vedno duhovit. S svojo težko postavo ni lahko prenašal zapora, a je bil vedno dobre volje.

Mlajši smo delali že na drugem bloku. Še pred amnestijo smo napravili izkop in zabetonirali klet. To delo je bilo najtežje. Ves izkop je bil odvisen od naših rok. Ni bilo ne buldožerjev ne žerjavov, ki bi dvigali material, ne nakladačev za gramoz. Vse smo morali odvažati v samokolnicah. Tri metre je bila globoka jama in več kot tri metre visok kup gramoza, ki je rasel v višino. Vrh tega kupa smo morali porivati samokolnice. Delali smo v trojkah. Prvi je nakladal, drugi je kopal, tretji odvažal. Pri tem delu smo se menjavali.

Preden so izpustili Šavoro, smo delali skupaj: Šavora, Škoda in jaz. Garali smo za žive in mrtve, ker smo še verjeli, da si bomo s pridnostjo zaslužili svobodo. Presegali smo normo celo za 300 odstotkov. Bilo je vroče, da smo gagali od žeje. Nace Škoda je dobil od sorodnikov iz Amerike praške za oranžado. Taka stvar je bila takrat redkost in dragocenost, ker niti zunaj niso imeli kaj takega. Štedili smo s praški in po malem srebali sladko tekočino.

Za žejna grla je skrbel bivši katehet Maks Stanonik; klicali smo ga Maks. Sprehajal se je po gradbišču in prenašal od skupine do skupine velik vrč vode ter vpraševal: "A j' kej žeje?" Opravljal je telesno delo usmiljenja. Ogledoval je naše delo, nas pohvalil in nam vlival poguma. Bil je zelo ljubezniv in prijazen. Široka hlačnica mu je mahedrila ob tisti nogi, kjer je držal vrč.

/Nadaljevanje prihodnjič/

R A Z L I K O

MED BORCI IN "BORCI"

Je dobro označil Stane Sedlak, ko se je začelo pisati in govoriti, da bomo skupaj z zavezniki praznovali petdesetletnico konca vojne. V "Slovincu" je zapisal:

Obdobje let 1941 - 45 je kljub neovrgljivemu idealizmu večine slovenskega rodu, ki se je v partizanstvu in njegovem vojaškem nasprotstvu najdevalo na razdvojenih okopih, temen in krvav čas, ki ga je dolga leta pričakovala združba ideoloških avanturistov, zapriseženih leninističnemu praporu k svetovni revoluciji in republiki sovjetov v deželi naših očakov. Preživeli, postarani in zakrknjeni Stalinovi vojščaki in njihovi preoblečeni potomci počenajajo vse, da bi svoje revolucionarne bratomorne brigade vstulili v obrede vojnih veteranov, ki so se pod zastavami svobodnega sveta bojevali proti silam fašistične osi, ne da bi pri tem iztrebljali življenja svojega lastnega naroda. Rodoljubi raznih narodov so se pod zastavami Zahoda bojevali za Evropo, medtem ko so "osvoboditelji" v imenu socializma boljševistične pravovernosti prav v tistem času redčili vrste našega naroda in se končno na dan svobodne Evrope prepustili pošastni moriji. Z zvezdami krasnoarmejcev na triglavkah, z "matildami" in komisarji bi se radi pomešali med maistrovce, med tigrovce in uporne nacionaliste izpod Pohorja. Misel, da bi se po petdesetih letih slovenskega Katyna načrtovalci revolucije postavljali Eisenhowerju v bok, je groteskna, je rabeljski humor.

"Dvanajst apostolov" ob Great Ocean Road, Victoria.

SVETA DRUŽINA ADELAIDE

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S. A., 5007
(P. O. Box 479, Welland, S. A., 5007)
Tel.: (08) 346 9674 – Fax (08) 346 3487

OB letošnjih praznikih, od slovesnega vhoda Jezusa Kristusa na cvetno nedeljo pa do slave nedelje Njegovega vstajenja, se mi stavlja vprašanje, kakšne sadove imajo ti dnevi za kristjana? Skozi vse dneve je bilo še kar veliko vernikov, ki so se udeležili maš in obredov. Le božji grob ni bil tako obiskan, kot je bil prejšnja leta. Posebej me preseneča, da mladih družin z otroki ni k molitvam. Pričakoval bi, da bodo starši svojim otrokom pomagali razložiti pomen velike noči. Verski pouk se začne pri majhnih otrocih in starši so prvi učitelji.

Je pa bilo za Vstajenje letos več ljudi kot ponavadi in tudi na velikonočno nedeljo je bil lep obisk.

Pročelje slovenske cerkve sv. Družine v Adelaidi

Žal se nekateri vestno izmikajo udeležbe v naši cerkvi. Le kadar je sila, a takrat gre le za zunanjo pomp. Spomnijo se slovenskega misijona, ko gre za zakramente otrokom, pa vedo, da jim jih v domači fari ne bodo podelili, ker jih pač nikdar ni v cerkvi. Ob teh in sličnih problemih z moje strani ni očitkov, stavlja pa se mi vprašanje, kaj tem ljudem Cerkev in vera pomenita?

Hvala Bogu, da imamo kar veliko rojakov, ki jim ni težko priti na slovenski misijon, četudi so jim bližje avstralske katoliške cerkve. Zavedajo se, da jim samo naša cerkev nudi slovensko domačnost in božjo besedo ter obrede v domačem jeziku. Vedo, da se z udeležbo podaljšuje obstoj misijona, zato ima število udeležencev svojo težo. Veliko je rojakov, ki srčno radi pomagajo in so na razpolago, ko jih središče potrebuje. Lepe zglede imamo - ko bi jih le posnemali tudi taki, ki radi stoje ob strani.

Letos so se za veliko noč posebej odrezali naši pevci. Saj lepo petje tako dvigne praznično vzdušje. Rad bi se tudi zahvalil naši pridni sodelavki Rosemary Poklar, ki je zgled mladim in starejšim s svojo nesebično pomočjo slovenskemu misijonu. Bog ji poplačaj!

Na velikonočno soboto smo imeli v Slovenskem klubu dramsko skupino sydneyjskega verskega središča sv. Rafaela v Merrylandsu. Prišli so gostovat z veseloigro **Micki je treba moža**. Pokazali so nam ljubezen do materinega jezika in prav zanimivo, da so med igralci lepo zastopani tudi mladi in že tu rojeni. Žal naše mladine ni na takih prireditvah - kakor bi se sramovala korenin, iz katerih je zrasla...

Predstava je bila doživetje smeha do solz in zdrave dobre volje. Prepričan sem, da nam bodo igralci ostali v trajnem spominu.

Naslednji dan pa se je vsa sydneyjska igralska skupina udeležila slovenskega bogoslužja ter so pri maši tudi sodelovali z branjem beril in prošenj. Nato smo se v dvoranci ob zakuski povsnelili, predno so morali gostje na dolgo pot domov.

Rad bi se tudi tu v imenu verskega središča in naše adelajdske skupnosti vsem nastopajočim, zlasti režiserju Ivanu Koželju, lepo zahvalil za lep večer in nedeljski dan. Upam, da vas bomo ladko še kdaj pozdravili v naši sredi.

Na ponedeljek velikega tedna, 10. aprila, se je okrog osme ure zjutraj v bolnišnici v Modbury poslovila od tega sveta MARIA ZAJC. Vitez. Pred kakimi desetimi leti jo je zadela možganska kap, ki se je še ponovila. Zdaj je v visoki starosti 85 let.

kapi podlegla. Kot zelo verna žena je bila pripravljena na srečanje z Bogom. Rožni venec za pokoj njene duše smo imeli na veliko sredo, pogrebno bogoslužje je bilo na veliki četrtek dopoldne (13. aprila), nato pa smo pokojnico iz naše cerkve spremili k večnemu počitku na cheltenhamsko pokopališče, kjer je že od leta 1962 pokopan njen mož Giovanni.

Marija je bila rojena 15. novembra 1908 v Senodolah pri Senožečah na Krasu. Kot mlado dekle je delala v Trstu kot kuharica pri premožnih družinah. Predno je odšla v Avstralijo leta 1958, je živela v Marijinem domu. Kmalu po prihodu v Adelaido se je poročila in živela v okraju Rosewater. Žal je postala že po štirih letih vdova, zadnji deset let pa je preživela v italijanskem domu

za ostarele v St. Agnes. A četudi je bilo daleč, je prišla sleherni mesec, včasih celo po dvakrat, k slovenski maši. Bila je zelo nesebična in je rada pomagala v pomoč ubogim in zlasti za misijone. Vsa leta je bila tudi zvesta slovenski tiskani besedi, rada je prebirala Misli in naročena je bila na knjige Mohorjeve družbe.

Naj bo dobri Bog Mariji za vse, kar je dobrega storila, bogat Plačnik! Naj počiva v božjem miru!

O ATTILIJU ZUODAR, najstarejši Slovenki v Avstraliji, ki je umrla v Port Lincolnu, sem zvedel ravnokar in zaman čakal podrobnejših podatkov. Pričakujem, da bo o njej kaj napisala gospa Roža Franco v pismu naravnost na Misli. Zuodarjevim naše sožalje, pokojni mami pa večni mir!

P. JANEZ

Letošnje spominske prireditve

ODHAJAŠ letos morda domov na obisk? Če ti je za kaj več kot le za obhajanje 50. obletnice konca vojne in s tem pričetka komunistične diktature, potem so ti na razpolago sledeče prireditve. Na zadnji seji, 28. marca 1995, jih je določil Slovenski spominski odbor, sestavljen iz predstavnikov katoliških organizacij za Slovence po svetu, Družine in Nove zaveze. Prireditve bodo v Sloveniji ob letošnji 50. obletnici konca vojne, begunstva, poboja domobrancev in peti obletnici demokracije v Sloveniji.

9. in 10. JUNIJ - znanstveni simpozij v Škofovih zavodih v Šenvidu v Ljubljani o vojni in povojnih dogodkih v Sloveniji (organizira Teološka fakulteta).

18. JUNIJ ob deseti uri - maša za pobite domobrance in druge žrtve vojne na TEHARJAH.

20. JUNIJ ob peti uri popoldne - slovesna maša celovškega škofa Kapellarija (ob somaševanju nekaterih slovenskih škofov) v VETRINJU.

23. JUNIJ ob sedmih zvečer - slavnostna akademija v Škofovih zavodih v Šentvidu v

Ljubljani. Pripravlja jo društvo Slovenija v svetu, nastopile naj bi skupine skupnosti naših rojakov na tujem.

24. JUNIJ ob deseti uri - zahvalno romanje in slovesna maša Slovencev v svetu pri Mariji Pomagaj na BREZJAH. Mašo vodi msgr. Metod Pirih, škof za Slovence po svetu.

24. JUNIJ ob pol sedmih zvečer - maša za domovino v stolnici v LJUBLJANI. Glavni mašnik nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar.

25. JUNIJ - maša zadušnica za pobite domobrance in druge žrtve vojne v KOČEVSKEM ROGU. Somašujejo slovenski škofje iz domovine in sveta, vodi pa nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar.

29. JUNIJ ob osmih zvečer - Resurrecturis, glasbeno-dramska uprizoritev na besedilo, vzeto iz Črne maše dr. Tineta Debeljaka (sodelujejo orkester, zbor in solisti) v Cankarjevem domu v LJUBLJANI.

Vključi v spored svojega obiska tudi gornje datume in njih spominske prireditve!

Z VSEH VETROV

O TATOVIH na mednarodnih letališčih prihaja poročilo iz Kanade in gotovo ni omejeno le na ameriške primere. V opomin vsem, ki potujejo letos v Evropo na obisk, tu nekaj o tem:

Po vseh mednarodnih letališčih operirajo skupine izurjenih tatov. Kar en sam ne bi zmozel, jih napravi več, četudi ni vidno, da so med seboj povezani. Prvi pripravi pot drugemu in ta tretjemu. Tako je akcija kraje uspešnejša in sled zabrisana.

Skupina tatov izbere žrtev in jo načrtno napadejo. Prvi umaže žrtvi obleko s paradižnikovo mezgo ali kom sličnim ter izgine med množico. Drugi žrtev blagohotno opozori na madež in ji pomaga čistiti obleko, tretji pa med tem zlahka izmakne torbico ali celo kovček. Pri drugem takem primeru pa je izbrana žrtev, ki iz letališča telefonira. Prvi tat "izgubi" ob telefonu bankovec za deset ali dvajset dolarjev. Tat sodelavec bankovec pobere in prepričuje žrtev, da je gotovo njej padel denar na tla. Med njunim razgovorom tretji tat previdno izmakne torbico ali prtljago.

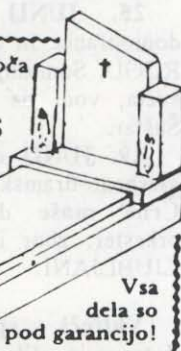
Temu poročilu je dodano, da so na ta način samo v treh mesecih na torontskem letališču v Kanadi okradli preko 90 potnikov in odnesli vrednosti za 250.000 dolarjev (poleg denarja tudi draguljev, fotoaparatom, filmskih- in video-kamer...) Te skupine tatov so dobro izurjene in delajo bliskovito. Ko jim postanejo na enem letališču tla pod nogami prevroča, se premaknejo na druga in tam začno znova.

CILJ brezvestnega "bojnega turizma" je postala bivša Jugoslavija, zlasti Bosna, beremo poročilo. Udeleženci teh izletov so bogati in pokvarjeni ljudje, ki si to lahko privoščijo.

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L
10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
359 1179
A.H.: 470 4095

Vsa
dela so
pod garancijo!

Udeleženci odpotujejo v popolni bojni opremi v petek popoldne s posebnim letalom s kakega majhnega evropskega letališča. Večina je tudi že oborožena, sicer pa dobijo orožje v kraju, kamor dospejo. Iz letala stopijo daleč od bojišč. Potem jih odpeljejo na kraj bojev, na kako višjo in varno točko, od koder lahko sledijo dogajanjem in uživajo ob streljanju - pa tudi umiranju. Če kdo želi in si upa, se lahko udeleži tudi bojev in lahko strelja na nasprotnega vojaka, na žensko, ki nosi posodo vode, ali na otroka, ki se igra pred hišo...

Saj je človeka sram pisati o teh dogajanjih. Vse to tako ponižuje človeka, ki bere in se sprašuje, kam lahko pride nekdo brez morale. Še skoraj dvomil bi, da je poročilo resnično, če ne bi bila obsodba tega "bojnega turizma" izrečena v Trentu na Sodišču narodov. Vprašanje je seveda, ali bo ta obsodba tudi kaj dosegla?

EKUMENSKO BIBLIČNO DRUŠTVO skrbi za enotno izdajanje Svetega pisma. Na zadnjem mednarodnem posvetu je izdalo zanimive podatke o prevodih in tiskanju Svetega pisma. Tako smo zvedeli, da so leta 1994 natisnili na svetu najmanj 608 milijonov izvodov Svetega pisma. Prevedeno je doslej v 2092 jezikov in narečij od približno 6000 jezikov in narečij, kolikor so jih doslej odkrili na svetu. Zelo se je povečala naklada Svetega pisma na ozemlju bivše Sovjetske zveze. Devet milijonov Svetega pisma je izšlo tudi v kitajskem jeziku.

Novost našega časa je izdaja Biblije na tako imenovanih CD-ROM ploščah. Poleg teksta je na laserskih ploščah tudi veliko fotografskega in dokumentarnega gradiva, ki bralcu z uporabo računalnika pomaga globlje in na prijetnejši način sprejemati resnico.

IZ AFRIKE zopet prihajajo strašna poročila o množičnih pobojih ruandskih beguncev. Cela ura streljanja vseh na preplašene ljudi je pustila nekaj tisoč mrtvih in na stotine osirotelih otrok, ki so v tem genocidu izgubili starše. Skupina dvanajstih Avstralcev je bila edina zdravniška ekipa UN, ki je skrbela za 650 ranjencev, štela in pokopavala mrtve ter vzdržala na mestu strahu in smrti v oporo napadenim. Poročila označujejo poboj kot največjo krvavo kopel, odkar je Tutsi-vojaštvo prevzelo oblast v Ruandi.

Kdaj bo konec tega divjanja? Kako lepo bi bilo na svetu, ko bi bili drug drugemu bratje in ne volkovi...

OKLAHOMA CITY je tudi v žalosti razdejanja in preko sto smrtnih žrtev nesmiselnega terorja, za

katerega se najprej iskali krivice izven Združenih držav, pa jih končno našli med svojimi državljani. Dobili bodo kar so zaslužili, a ubitih ne bo nihče več priklical k življenju. Med njimi so nedolžni otroci vrtca ali dnevne otroške oskrbe, ki je bila tudi nastanjena v zdaj razdejanem poslopju. Staršem so ostali v spomin medvedki in druge igrače - otroci so med žrtvami brezvestnih zločincev. Ko to pišem, še vedno iščejo trupla in računajo, da živih ne bodo več našli. Delo počasi napreduje. Doslej so odmetali z rokami 100 ton betona in železja, vmes je nagajal tudi dež in povečal nevarnost dela.

Spet se svet sprašuje: Čemu vse to? Kaj ni drugih težav dovolj, da mora kdo v dobri zavesti posledic dodati še nove bolečine?

RUSKA pravoslavna Cerkev je od države dobila vrnjenih sedemnajst svojih nekdanjih cerkva in samostanov, poroča moskovska katoliška agencija. Med cerkvami je tudi irkutska stolnica. Eden najstarejših samostanov v Rusiji je Marijin samostan v bližini mesta Vladimir, kamor so se vrnile redovnice po sedemdesetih letih. Sestre si najbolj prizadevajo za obnovitev ikonostasa, katerega srce je dragocena ikona iz dvanajstega stoletja.

So pa vse vrnjene cerkvene stavbe v zelo slabem stanju in bo obnova silno draga, trenutno skoraj nemogoča.

CERKEV BOŽJEGA GROBA v Jeruzalemu obišče vsako leto na stotisoče romarjev. Leta 1852 je bilo svetišče zaupano v oskrbo in uporabo trem Cerkvam: grškopravoslavni, armenski apostolski in rimskokatoliški. Določeni so bili časi bogoslužja za ene in druge, da ni bilo prehudih nesoglasij. Ta so bila navadno za kulisami, kadar je starodavna cerkvena stavba zahtevala popravilo. Iz kronike vemo, da je le katoliška Cerkev redno skrbela in v ta namen so še danes vsak veliki petek v letu v vseh katoliških cerkvah po svetu nabirke. Po desetletja trajajočih pogajanjih so se končno vse tri Cerkve le sporazumele o obnovi cerkvene kupole, ki je tudi za varnost romarjev res nujna zadeva. Kupolo bo oblikoval ameriški umetnik Ara F. Normart.

NA MADAGASKARJU je najbolj znana revija "Revue de l'Océan Indien" izvedla anketo o osebnosti leta v politiki, kulturi, ekonomiji, športu in socialnem delu. Na področju socialnega dela so bralci izbrali slovenskega misijonarja **Petra Opeka**. Vsekakor visoko priznanje rojaku, ki zasluži tudi naše čestitke.

Misijonar se je odzval na povabilo francoskega ministrstva za mednarodno sodelovanje na sestanek francosko govorečih držav glede socialnega dela. Na pripravljalnem sestanku v Dakarju so mu strokovnjaki za socialna vprašanja čestitali za njegovo delo v pomoč bližnjemu.

HD HYUNDAI
motor company

V.F.L

PANELCARE P/L

ACN 007 152 203

MELBOURNE, VIC.

265 PRINCESS HIGHWAY,

DANDENONG, 3175

Ph: 793 1477 Fax: 793 1450

COLONIAL MUTUAL

***MAJOR & MINOR SMASH REPAIRS**

***PRESTIGE CAR SPECIALISTS**

***ALL MAKES AND MODELS**

***BODY JIGGING SYSTEM FOR ALL MAKES**

***INSURANCE WORK**

***3 YEAR GUARANTEE**

A.H. Frank Kampuš - 560 5219

Za nujno potrebo imamo tudi avto na razpolago.

KOTIČEK NAŠIH MLADIH

DANES vam predstavljamo v GALERIJU MLADIH slovenski poročni par, VALTERJA in KRISTINO ŠUBER, ki živita z dvema otrokoma v Denham Court, blizu Campbelltowna, NSW. Valter je sin Albina, doma iz Artviž pri Kozini, in Alde r. Kozlovič, iz okolice Kopra. Valter je bil rojen v Kopru in je tri leta star prišel s starši v Avstralijo. Živeli so večinoma v Wollongongu. Fant: je obiskoval osnovno šolo v Conistonu, gimnazijo pa v Pictonu, ker so imeli takrat starši blizu Pictona (Thirlmere) kokošjo farmo. V Pictonu je prejel Valter H.S.C. Nato se mu je ponudila prilika za strokovno usposabljanje v metalurgiji pri BHP v železarni v Port Kembla. Naslednje službeno mesto je bilo pri podjetju Lysaght v oddelku za proučevanje in tehnologijo, nato pa je bil osem let zaposlen v Chulori (Sydney) kot nadzornik tržnega oddelka (Distributor Market), kjer je imel šest pomočnikov. Od lanskega leta pa je tehnični vodja pri podjetju "Sheet Metal Supplies" v Padstowu (Sydney). Valter govori tekoče slovensko in tudi rad govori tako celo s tistimi, ki razumejo angleško. Je aktiven pri mladinskih dejavnostih in pri "Australian Slovenian Review". Trenutno si prizadeva, da bi naše organizacije dobile državno podporo. V prostem času pa rad dela pri svojih novi hiši in ureja vrt. — Valterju iskreno čestitamo k lepim dosežkom ter mu želimo obilo uspehov pri družini, pri poklicnem delu in ne nazadnje pri naših organizacijah.

MATERAM POZDRAV

MATERAM VESEL POZDRAV!
DREVJE, GREDICE IN CVET,
SPEVI POLJA IN DOBRAV,
DOMAČIJ OTROŠKI SVET
KLIČE MATERAM POZDRAV!

ŠOPEK BEL, RDEČ IN PLAV,
STIHI, VERZI VSEH PERES,
JEZIK NAŠ DOMAČE ZDRAV,
MILIJONSKI SPEV NEBES
POJE MATERAM POZDRAV!

MILKA HARTMAN

Valter in Kristina sta se poročila v sydneyjski slovenski cerkvi sv. Rafaela leta 1989. Kristina je bila naša skupnosti že znana, saj je s starši redno prihajala k nam in bila tudi učenka Slomškove šole. Redno je sodelovala pri mladinskih koncertih, ki jih prirejajo naša verska središča. Najraje se je predstavila s plesom. Da govori lepo slovenščino, menda ni treba posebej omenjati. Njen oče Peter Berginc je doma iz Bovca, mama Cvetka r. Bukovec pa izhaja iz Starega trga ob Kolpi. Kristina je po osnovni šoli fare sv. Jožefa v Enfieldu nadaljevala s poukom na Bethlehem Academy v Ashfieldu. Nato se je vpisala na tehnični kolegij ter se posvetila zlasti španščini, šivanju in knjigovodstvu. Kot knjigovodkinja je zdaj tudi delno zaposlena pri krajevnem kemistu. V glavnem pa je njeno delo skrb za družino. Sama je dejala, da je njen najljubši hobi, ko se pogovarja in kratkasi z otrokoma Danielom in Štefanijo, ter ju uči koristnih stvari za življenje. Oba otroka tudi uči govoriti slovensko. (Na uho povedano, z Valterjem pričakujeta proti koncu leta tretji prirastek k družini.)

Tudi Kristina zasluži naše čestitke kot zavedna Slovenka, ki jih naša skupnost potrebuje, in kot vzorna mamica, ki bo skušala po starših prejeti slovensko dediščino prenesti dalje na svoj mladi rod.

Veleposlaništvo Slovenije v Canberri obvešča, da je bil g. Aljaž Gosnar, odpravnik poslov, na delovnem obisku v Sloveniji od 16. aprila do prvih dni maja. Zato v mesecu aprilu ni bilo konzularnih dni, dasi je Veleposlaništvo ves čas odsotnosti g. Gosnarja normalno delovalo.

V mesecu maju 1995 je spored konzularnih dni sledeči:

SYDNEY, sreda 17. maja 1995:

Od 9. do 12. ure v slovenskem verskem središču v Merrylandsu.

Od 3. do 6. ure popoldne v prostorih Slovenskega društva Sydney.

MELBOURNE, ČETRTEK 18. maja 1995:

Od 3. do 6. ure popoldne v prostorih Slovenskega društva Melbourne v Elthamu.

V petek 19. maja 1995 ob 9. do 12. ure v pisarni SNS v slovenskem verskem središču v Kew.

G. Aljaž Gosnar z družino bo 19. maja odpotoval na Tasmanijo. Srečal se bo s tamkajšnjimi Slovenci ter se udeležil slovesne prireditve ob odkritju spominske plošče tasmanske slovenske skupnosti na "Zidu prijateljstva" v Hobartu.

Veleposlaništvo RS v Canberri ima vsak delovni dan uradne ure od desete do ene ure popoldne. V tem času lahko dobite vse potrebne konzularne informacije, osebno ali telefonično. S tem se bomo tudi lahko izognili napačnim tolmačenjem nekaterih konzularnih vprašanj.

Naše veleposlaništvo uraduje na naslovu:

ADVANCE BANK CENTRE - LEVEL 6,
60 Marcus Clarke Street, CANBERRA CITY.

Številka telefona je (06) 243 4830.

Številka faksimila pa je (06) 243 4827.

Pisma in drugo pošto pošiljajte na naš poštni predal: EMBASSY OF SLOVENIA,

P.O. Box 284, Civic Square,
Canberra, A.C.T. 2608

VELENJE, Slovenija - Dragi moji Briševci: Marica, Franjo, Magda, Niki in Helen s Frankijem, Frank in Karyn, še enkrat bi se vam rada zahvalila za vse lepe trenutke med vami. Pogrešam vas, vendar dom ostaja dom; kljub vaši neizmerni gostoljubnosti se je bilo treba vrniti domov v Slovenijo med svoje najbližje.

Razkazali ste mi svojo novo domovino, mi nudili največje možno ugodje in počutila sem se res dobrodošlo - kot doma. Še polna lepih vtisov in

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

spominov sem vam hvaležna za pozornost, ki sem jo bila deležna ob vsakem koraku. Težko je bilo slovo, a upam, da bo še kdaj prišla prilika, da se snidemo. Hvala tudi Mertikovim in Jožetu Juraja.

V mislih in s srcem bom veliko z vami in vsak vaš obisk v naši Sloveniji ter pri nas bo zame velik, srečen dogodek.

Prav lepo vas vse skupaj pozdravljam - **Marinka Rednak.**

KEW, VIC. - Dasi obstaja že dober čas, morda nekaterim le ni znano, da deluje v okviru Slovenskega narodnega sveta Viktorije tudi **Dobrodelna agencija (Slovenian Welfare Agency)**. Njeni prostori so v pisarni SNS v slovenskem verskem središču v Kew. Pisarna je odprta enkrat na teden. Do kake spremembe, katero objavimo na tukajšnjih slovenskih radijskih oddajah, je njen čas vsaki ponedeljek od desetih dopoldne do ene ure popoldne.

Melbournske rojake vabimo, da se poslužijo naše pomoči, če potrebujejo razne informacije ali bi se radi zaupno pomenili o kaki zadevi. Pridite brez napovedi v ponedeljek, ali pa kličite po telefonu med ponedeljkovimi uradnimi urami. Čez teden pa telefonsko lahko pustite svoje naročilo in se Vam bomo oglasili v najkrajšem času.

Med nami je tudi vedno več smrtnih primerov. Žalost pride, osamljenost ni lahka, včasih se ni nikomur potožiti, z nikomer pogovoriti... Tudi v teh primerih smo Vam na razpolago, saj že zaupni pogovor lahko prinese olajšanje.

Vse rojake pozdravlja - **Kamica Satler, vodja Dobrodelne agencije SNSViktorije.**

Za pomoč in nasvet za zmerno ceno

**KOBAL & ASSOCIATES
SOLICITORS & ATTORNEYS**

Dorothy Kobal B.Com L.L.B.

81 Sporing Ave,
(P.O. Box KL 806) Kings Langley 2147
(T) (02) 838 0334 (Fax) (02) 674 4583

Conveyancing, Wills & Probate, Small
Business, Litigation and General Advice.

BARRACK HEIGHTS, NSW - Rada bi rojakom naše wollongongske okolice poročala o slovenski radijski oddaji v Wollongongu, ki jo lahko poslušamo vsako nedeljo ob četrti uri popoldne. Vodi jo gospa Snežana Brdnik, macedonskega rodu a poročena s Slovencem Vojkom, svoje univerzitetne študije pa je začela in dokončala v Sloveniji.

Doslej je bila slovenska oddaja že trikrat na zračnih valovih in vsakič smo z veseljem uživali njen program. Gospa Snežana je nedvomno pokazala veliko dobre volje in tudi talenta, ki ga vsak ne more imeti. Želimo ji obilo uspehov v bodoče.

Kdor želi objaviti na slovenski oddaji čestitke ali kaj podobnega v interesu skupnosti, naj pokliče gospo Snežano po telefonu (042) 97 0848. Cena teh objav je tako nizka, da je ni vredno tukaj objavljati. Je pa treba poslati naročilo v objavo vsaj teden dni pred datumom radijske oddaje.

Vse rojakinje in rojake, posebno pa vse naročnike "Misli", iz srca pozdravljam! - **Ivanka Žabkar**.

PORT LINCOLN, S.A. - Pozdravljeni! Naj začnem z veselo novico: V marcu sva se z možem podala v Sydney, da smo proslavili 85-letnico strica **Rudolfa Frankoviča**. Dragi stric, še na mnoga leta! Udeležili smo se tudi svete maše v slovenski cerkvi sv. Rafaela. Hvala, p. Valerijan in p. Tomaž, za redki užitek, ki ga znamo ceniti mi iz dežele, kjer nimamo slovenske cerkve. Zahvala tudi J. in M. Košorok, ki sta nama postregla z gostoljubnostjo in odličnim kosilom.

Zdaj pa je na vrsti žalostna novica: Dne 17. aprila 1995 okoli devete ure zjutraj nas je zapustila gospa **ATTILIA ZUODAR**. V oktobru letos bi praznovala stoletnico, pa tega žal ni dočakala. Pokojnica je bila rojena 29. oktobra 1895 v Klobučarju na Primorskem. V družini "pri Urbu", kot se je reklo po domače, je bila ena šestih otrok. Ko je imela devet let, se je družina preselila v Čiginj, blizu Tolmina. Od leta 1951 do 1953 je preživela v begunskih taboriščih v Italiji, ko je

DO YOU NEED A GOOD PLUMBER? POTREBUJETE KLEPARJA, VODNEGA ALI PLINSKEGA INSTALATERJA?

Rojakom Melbourne in okolice
se priporoča in je na uslugo.
JOŽE ŽUGIČ,

5 Waverley Ave., E.Kew - Tel.: 817 3631

končno s sinovo družino emigrirala v Avstralijo. Dom so si ustvarili v Port Lincolnu, SA. V četrtek 20. aprila smo se v naši farni cerkvi St. Mary of the Angels poslovili od pokojnice ter jo spemili na krajevno pokopališče.

Vsi smo jo poznali in jo imeli radi. Naša družina in še marsikatera jo je klicala kar "mati" Rada nas je obiskala, a še rajši je bila sleherni dan pri službi božji. In dolga leta je skrbno gojila cvetlice pri kipu Matere božje tu pred našo cerkvijo. Dokler so jo noge nosile, je sama prišla v cerkev, potem pa jo je pripeljal sin. Govorila je slovensko, italijansko, nemško in angleško. In skoraj do zadnjega dneva, ko mnogim ostane v spominu le materinščina, je govorila angleško ali drugi jezik, pač po potrebi.

Draga mati! Hvala za prijateljstvo in prelepi zglede nam vsem! Počivajte v miru božjem, saj ste dosti pretrpela v svojem dolgem življenju in preživela strahote kar dveh svetovnih vojn!

Pokojnica zapušča sina Danila in njegovo ženo Ivanko, tri vnuke in štiri pravnuke, v Ameriki pa ima še 89 let starega brata.

Iskreno sožalje vsej Zuodarjevi družini in ostalim sorodnikom! - **Roža Franco z družino**

KEW, VIC. - Iz obiska v Sloveniji, kamor se misli vrniti za stalno, je prišel **LUBI PIRNAT**, med nami v Melbourneu dobro poznani kot delovni ud skupnosti, član našega pevskega zbora, odličen na odrskih deskah, pa tudi cenjen kot zobni tehnik. A ni se vrnil sam, ampak v dvoje. "Človeku ni dobro samemu biti," beremo že v stari zavezi Svetega pisma. Lubi je v septembru 1987 izgubil

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction

A.F.D.A.

Tel: 724 5408

17 Railway Parade Fairfield 3163

Fax: 728 2253

Sydneyskim Slovencem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

vojjo dobro življenje družbo Elko r. Bole. Na obisku v rodni domovini je zdaj srečal - k temu je gotovo pripomoglo in ju zbližalo petje - MARIJO ROZMARIČ vdovo Govekar iz Škofje Loke, a doma iz Veržaja v Prekmurju. Dne 14. januarja 1995 sta se v Domžalah poročila civilno (tak je tam državni zakon), takoj nato pa tudi cerkveno v Grobljah. Poročal je nevestin brat, salezijanski duhovnik Anton Rozmarič. Po pripovedovanju je bila poroka pravi koncert: pel je Oktet bratov Pirnat iz Srednjih Jarš - rodni bratje ženina, solo je pela nevestina hčerka in pel je škofjeloški zbor, katerega pevka je nevesta že dolgo.

Ta poroka res ne bi smela mimo nas, ne da bi jo omenili v MISLIH, katerih naročnik je Lubi že vsa svoja avstralska leta. Poročnemu paru izrekamo iskrene čestitke in želje, naj ju Bog, ki ju je združil, spremlja vsa nadaljna leta na skupni življenjski poti. - **P. Bazilij**

MOUNTAIN CREEK, QLD. - Komaj pred enim mesecem sem se vrnil iz naše prelepe Slovenije. Tam sem preživel celih devet mesec in pol, pa se mi zdi, da je bilo še premalo. Obvozil se deželo pod Triglavom podolgem in počez, prehodil mnogo naših gora in celo do Aljaževega stolpa na strehi Slovenije me je zaneslo. Žal je bil očak Triglav oblečen v megleno haljo in nam ni privoščil lepega razgleda. Ob pa drugič možnost za to, se tolažim.

Obiskal sem tudi bivši melbournski sestri Maksimilijano in Pavlo. Obe sta bili zelo veseli srečanja. Žal pa mi je, da sestre Silvestre nisem videl. Nalašč zato sem se podal v Čakovec, pa je bila že v nezavesti, kot mi je povedala predstojnica. Tako je moj obisk v bolnišnici izostal. Hotel sem sestro obdržati v spominu s tistim njenim veselim nasmeškom, kot ga je imela vedno, kadar sva se srečala. Vedno sem jo spoštoval in cenil njeno ter dele ostalih sester za nas Slovence v Avstraliji. In zdi se mi, da se jim je zgodila krivica, ko so jih po tolikih letih poklicali domov in razbili vsako na drug kraj.

Slovenske pozdrave vsem! - **Marjan Lauko**

KEW, VIC. - Zvedeli smo, da je naš dolgoletni zvesti naročnik JANKO DeMAJNIK, ki živi v Coomi, NSW, prejel za svoje dolgo in požrtvovalno delo med skavti diplomu z odličjem "Silver Acorn". Sicer je prejel že prejšnja leta od vodstva avstralske skavtske organizacije več priznanj, letošnja pa pokriva vse in naš rojak je nanjo lahko ponosen. Ponosni pa smo ob tem tudi mi, saj je vsako priznanje slehernemu izmed nas priznanje slovenski

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

GIOVANNI VERGA MEMORIALS
Pty. Ltd. Inc.
VIZZINI MEMORIALS Pty. Ltd. Inc.
85-87 Trawalla Ave., Thomastown, Vic.
Tel. 359 5509, po urah na domu 478 4474

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako naše delo!

prizadevnosti, nesebičnosti, poštenju. Gotovo je zanj tudi prijetno zvenceča novica, da se skavti spet uveljavljajo v Sloveniji, kjer niso imeli mesta v povojnem času enoumja. Dragi Janko, ob prejemu priznanja tudi od uredništva Misli iskrene čestitke z željo, da bi še mnogo let vodil in vzgajal mladi skavtski rod.

V "Glasu Slovenije", ki je pisal tudi o našem skavtskem nagrajencu, smo brali, da je prejela v marcu letos sydneyška rojakinja, gospa ELEONORA WHITE, za svoja dobrodelna dela "Senior Citizen's Week Award" in "Premier's Award". Tudi ona vsekakor zasluži našo omembo in iskrene čestitke. - **Urednik**

Sodnik obtožencu: "Torej ne priznate, da ste v hišo vlomili tako, kakor je opisal tožilec?"

"Ne! Priznam pa, da tudi njegova tehnika ni slaba."

THE GRAINARY BAKE HOUSE

Phone 846 7700

Melbournskim rojakom
se toplo priporočamo
z raznovrstnim domačim
pecivom, kruhom in še
drugimi dobrotami naše peči.

F. M. P. BRAČKO

1/110 JAMES STREET, TEMPLESTOWE 3106

Admiral Motor Inn

Vaša gostiteljica sta MURRAY in FRANK BERIC

Eno-, dvo- in trisobna odlično opremljena
stanovanja, kopalni oazen, sončna terasa, pralnica,
TV, ventilatorji, zajtrk po želji . . .

Samo par minut hoje do plaže in središča mesta.

Vprašajte za ostale informacije!

2965-2967 Gold Coast Highway
(ali pa P. O. Box 691)
SURFERS PARADISE, QLD. 4217
Telefon: (075) 398 759

v prejšnji številki Misli:

1. v; 2. rž; 3. trg; 4. nada; 5. Anton; 6. Radeče; 7. Sevnica; 8. Trbovlje; 9. velempeto; 10. omadeževan. — Začetnice besed ti od 1. do 10. številke navzdol dajo besedo: vrtnarstvo.

Rešitev so poslali: Ivanka Kremlj, Jože Grilj, Lidija Čušin, Slavka Lumar, Vinko Butala, Marija Zalik, Ivanka Student, Jože Štritof, Franca Anžin, Ivan Podlesnik, Jožica Beljan, iz Ljubljane pa br. Simon Peter Berlec. (Tokrat je prišla njegova rešitev pravočasno, dočim je rešitev križanke v marčevi številki zakasnila žrebanje.) — Žreb je izbral Jožico Beljan.

PA SPET NEKAJ UVOŽENEGA IZ REPUBLIKE SLOVENIJE

+ Danes pa ena iz časov kmalu po letu 1945, ko so imeli komunisti v rokah škarje in platno in so si zelo prizadevali vpreči v svojo cizo tudi kakega duhovnika, da bi tako pridobili zaupanje ljudi. Tako je udbaš na zasliševanju prepričeval nekega duhovnika: "Zakaj si, tovariš župnik, proti komunizmu? Saj vendar Sveto pismo, ki ga ti dobro poznaš, nič ne govori o komunistih."

"Kako da ne govori o njih, tovariš? Saj je v njem polno sledov komunistov," je odgovoril duhovnik.

"Le kje vendar? To me pa res zanima."

In župnik je začel: "Adam in Eva, ki sta hodila naga in ju ni bilo sram. — Kaj, ki je svojega brata ubil. — Tisti, ki so zidali babilonski stolp in so se jim jeziki zmešali. — Egipčani, ki so nasprotovali Bogu, pa so končali v Rdečem morju. — Izraelci na Sinaju, ki so

Viktorijskim rojakom se priporočamo za razna obnovitvena dela na grobovih in tudi nove spomenike na vseh pokopališčih Viktorije.

R & R Memorials Pty Ltd

ACN 006 888 624

20 Field Street

Craigieburn VIC 3064

Mobile:

Telephone: (03) 308 1652

018 348 064

Facsimile: (03) 308 1652

018 531 927

molili zlato tele. — Goljat, ki se je norčeval iz slabotnega Davida, pa je obležal mrtev. — Trije kralji, ki so šli za zvezdo, pa so prišli v hlev. — Farizeji, ki so se delali dobre in poštene, pa jih je Kristus imenoval pobeljene grobove. — Juda Iškariot, ki je svojega dobrotnika izdal za denar. — Člani velikega zbora, ki so Kristusa obsodili na smrt, ker je imel vpliv na ljudstvo. — In Judje . . ."

"Nehaj žel!" se je zadril udbovec.

Koliko časa je bil duhovnik potem zaprt, pa naša zgodba ne pove.

Križanka / Ivanka Žabkar /

Vodoravno: 1. najvišja umska dejavnost; 6. skrije se, hitro odide; 11. pogodili (so); 14. predstojnik opatiije; 15. predlog; 16. osebna zaščita preganjanemu; 18. v matematiki Ludolfovo število; 19. ne dolg; 22. dan v tednu; 24. vzklík; 25. žensko ime; 27. prva, deveta in petnajsta črka v abecedi; 29. huda bolezen; 30. poklon; 31. poljska rastlina; 33. ponovno pripravljena snov za uporabo; 37. osebni zaimek; 39. ubožec; 40. otrok brez staršev; 42. karta visoke vrednosti; 43. del knjige; 45. šesta in devetnajsta črka v abecedi; 46. osnovne vojaške enote iz več vodov; 48. po okusu ima ime; 51. znano deklíško ime (pomanjševanka); 52. rastlina (veliki srčasti listi in rumen cvet).

Navpično: 1. planinska cvetka; 2. kraj pri Ljubljani; 3. premik zraka z dihanjem; 4. skupen, brez delitve; 5. prislov; 7. domača ptica; 8. začetnici imena in priimka enega naših kar rednih reševalcev križanke; 9. nategnjen; 10. tujka za nauk o pravosti; 12. z lakom prekrival; 13. predlog; 17. tako in tako; 20. bolezen železa; 21. kratica za element; 23. v strugi tekoča voda; 26. nasprotje od trebiti ali sekati; 28. del gospodarskega poslopa; 30. zemljo moči; 31. k narodni noši spada; 32. del sobe; 33. daleč v zgodovini pehotno orožje za lučanje kamenja; 34. brez šale in smeja je; 35. majhen del; 36. nikalnica; 38. v trenutku, hipoma; 41. izraz pomeni, da nekaj izpade; 44. Slovenski klub; 47. osebni zaimek; 49. kratica za sledeč; 50. Narodna univerza.

Rešitev pošljite do 27. maja na uredništvo!

POSREDAVAJER ZA KRISTUSOM — Knjižnica je v obliki molitvenika in obsega nesmrtnne spise Tomaža Kempčana. Cena 5 dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika vredne vsebine na 305 straneh. Prva izdaja je pošla, druga je pravkar dospela. Cena: 15 dolarjev.

LUČ V ŽIVLJENJE je molitvenik z velikimi črkami za ostarele, ki so jim opešale oči. Cena 10 dolarjev.

VSE POTI — V tekoči vezani besedi izražena topla razmišljanja je napisala v Melbournu Draga Gelt. Od vsake knjige gre en dolar za Dom počitka m. Romane v Kew. Cena 15 dolarjev.

DREAMS VISIONS — Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center of USA. Lepo darilo angleško govoreči osebi. Cena 11 dolarjev.

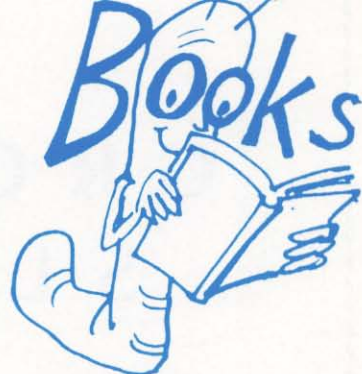
WHISPER — Anglesko-slovenske pesmi Danijele Hliš. — Cena 10 dol.
MEN WHO BUILT THE SNOWY — O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kobal. Cena 8 dolarjev.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) — Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N. S. W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6 dolarjev.

ČASOMER ŽIVLJENJA — Avtobiografska razmišljanja je napisal Lev Detela, Avstrija. Knjiga je izšla v Argentini. Cena 13. dolarjev.

ŽIVLJENJSKI IZZIVI je naslov knjige inž. Ivana Žigona, ki je izšla pravkar v Ljubljani. Cena je znižana na 15.— dolarjev.

JEZUS DOBRI PASTIR. Baragove molitve je zbral v molitvenik dr.F. Jaklič — Z velikimi črkami za slabe oči. — Cena 10 dolarjev.

LEPOTE SLOVENSKE CERKVA je monumentalna knjiga z 283 čudovitimi barvnimi posnetki. Avtor fotografij je Jože Anderlič, besedilo pa je napisal dr. M. Zadnikar. Kupi jo, da bo postala tvoj družinski zaklad, ki ga boš s ponosom pokazal obiskovalcem druge narodnosti. Cena 49 dolarjev.

ZA PEST DROBIŽA je najnovejša pesniška zbirka, ki nam jo poklanja adelaidski rojak Ivan Burnik Legiša. Cena deset dolarjev.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s pristrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irwing Street, PHILLIP (CANBERRA), A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m. Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI — DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

1995 GROUPS FOR SLOVENIJA

Book now for 3 economical groups
departing from Adelaide - Brisbane - Melbourne or Sydney
on May 27th, June 17th and June 21st.

SLOVENIA TRAVEL / DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666

Lic. No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ŽE SEDAJ ZA SKUPINSKO
POTOVANJE NA OBISK SLOVENIJE V LETU 1995

Odšli bomo 27. maja in 17. ter 21. junija.

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH

Slovenija Travel / Donvale Travel

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666